

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Druk nr 2314

Warszawa, 11 października 2000 r.

III kadencja

Pan

Maciej Płażyński

Marszałek Sejmu

Rzeczypospolitej Polskiej

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. oraz art. 29 ust. 2 regulaminu Sejmu niżej podpisani posłowie wnoszą projekt ustawy:

- o zmianie ustawy o zatrudnieniu i przeciwdziałaniu bezrobociu.

Do reprezentowania wnioskodawców upoważniamy posłankę Jolantę Banach.

(-) Jolanta Banach; (-) Anna Bańkowska; (-) Krystyna Cencek; (-) Danuta Ciborowska; (-) Bronisław Dankowski; (-) Anna Filek; (-) Barbara Hyla-Makowska; (-) Jerzy Jankowski; (-) Zbigniew Janowski; (-) Michał Kaczmarek; (-) Jacek Kasprzyk; (-) Bronisława Kowalska; (-) Marek Lewandowski; (-) Alicja Murynowicz; (-) Irena Maria Nowacka; (-) Longin Pastusiak; (-) Katarzyna Maria Piekarska; (-) Elżbieta Piela-Mielczarek; (-) Andrzej Piłat; (-) Zygmunt Ratman; (-) Jan Rulewski; (-) Izabella Sierakowska; (-) Jerzy Szteliga; (-) Jan Szymański; (-) Renata Szynalska; (-) Andrzej Urbańczyk; (-) Danuta Waniek; (-) Zofia Wilczyńska; (-) Grzegorz Woźny.

Ustawa
z dnia
o zmianie ustawy o zatrudnieniu i przeciwdziałaniu bezrobociu

Art. 1

W ustawie z dnia 14 grudnia 1994 r. o zatrudnieniu i przeciwdziałaniu bezrobociu (Dz. U. z 1997 r. Nr 25 poz. 128, Nr 28, poz. 153, Nr 41 poz. 255, Nr 63 poz. 403, Nr 93, poz. 569, Nr 107, poz. 692, Nr 121, poz. 770, Nr 123, poz. 776, z 1998 r. Nr 66, poz. 431, Nr 106, poz. 668, Nr 108, poz. 684, Nr 137, poz. 887, Nr 162, poz. 1118, Nr 162, poz. 1126, Nr 162, poz. 1112, z 1999, Nr 60. poz. 636, z 2000 r. Nr 12, poz. 136, Nr 31 poz. 384 i poz. 550 i Nr 70, poz. 820) w art. 23, ust.2 dodaje się pkt. 2a) w brzmieniu:

„2a) pobierania zasiłku okresowego gwarantowanego z pomocy społecznej,”

Art. 2

Ustawa wchodzi w życie 14 dni od dnia ogłoszenia.

UZASADNIENIE

Ustawą z dnia 6 grudnia 1996 r. r. o zmianie ustawy o zatrudnieniu i przeciwdziałaniu bezrobociu oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz. U. z 1996 r. Nr 147, poz. 687), skreślono w ustawie o zatrudnieniu art. 25, ust. 5. Bezrobotni, samotnie wychowujący dzieci i posiadający niski dochód przeniesieni zostali do ustawy o pomocy społecznej - przyznano im prawo do zasiłku okresowego gwarantowanego. Intencją ustawodawcy było świadome objęcie okresem ochronnym osób samotnie wychowujących dzieci i pozbawionych pracy. Uznano, że rejestrowanie się przez te osoby jako bezrobotne jest jedynie próbą uzyskania dochodu (zasiłek dla bezrobotnych), a nie faktycznym poszukiwaniem pracy. Dlatego też wprowadzono specjalną kategorię 36-miesięcznego zasiłku z pomocy społecznej dającego samotnym matkom pozbawionym dochodów możliwość spokojnego wychowania dziecka w pierwszym okresie życia bez groźby utraty zasiłku.

Zgodnie z przepisami prawa osoba, która pobierała zasiłek okresowy gwarantowany, na podstawie art. 2, ust.1 pkt. 2 lit.j ustawy o zatrudnieniu i przeciwdziałaniu bezrobociu nie może być uznana za osobę bezrobotną. Po zakończeniu okresu pobierania zasiłku, osoba ta może zostać uznana za bezrobotną bez prawa do zasiłku.

Pierwsze zasiłki, przyznane ustawą z grudnia 1996 r. kończyły się z dniem 1 stycznia 2000 r. Część osób ponownie trafia do urzędów pracy szukając zatrudnienia. Jednak brak prawa do zasiłku dla bezrobotnych i związanych z tym innych świadczeń powoduje, że osoby te zamiast aktywnie poszukiwać pracy ponownie zwracają się do pomocy społecznej o przyznanie świadczeń pieniężnych. Sytuacja ta jest szkodliwa zarówno ze społecznego jak i ekonomicznego punktu widzenia.

Dlatego projektodawcy proponują uznanie okresu pobierania zasiłku okresowego gwarantowanego jako okresu zaliczalnego do okresu zatrudnienia niezbędnego do nabycia prawa do zasiłku. Warto dodać, że już obecnie na mocy art. 24, ust. 4 ustawy, okres pobierania zasiłku okresowego gwarantowanego zalicza się do okresu uprawniającego do zasiłku, od którego zależy wysokość i okres pobierania zasiłku.

Obecnie zasiłek okresowy gwarantowany pobiera ok. 50 tysięcy osób.

W 1999 r. było to 55, 6 tys. osób, zaś w I półroczu 2000 r. – 50 tys. Spadek liczby uprawnionych oznacza, iż ponad 5 tys. osób z tej grupy podjęło zatrudnienie lub inną działalność zarobkową. Gdyby dynamika spadku liczby zasiłkobiorców utrzymała się, to w 2001 roku byłoby ich ok. 45 tys., zaś w następnych latach jeszcze mniej. Ponadto należy uwzględnić osoby, które w tym okresie uzyskały prawo do świadczeń z ubezpieczenia społecznego, co w konsekwencji zmniejszyłoby dodatkowo liczbę uprawnionych o kolejne 5 tys. osób. Zważywszy, iż nie wszystkie osoby nabyły uprawnienie do zasiłku okresowego gwarantowanego w jednym roku, a więc nie tracą go również w tym samym czasie, należy przewidywać, że z powodu utraty świadczenia rocznie może zarejestrować się w urzędzie pracy ok. 10 tys. osób.

Koszt przyjęcia proponowanej nowelizacji ustawy wyniesie miesięcznie ok. 5 910,6 tys. zł. (koszt oszacowano w skali miesiąca ze względu na zróżnicowaną długość okresu pobierania zasiłku dla bezrobotnych)

Kalkulacja oparta jest na obecnej wysokości zasiłku dla bezrobotnych, który od 1 października br. do lutego 2001 r. wynosi 446,7 zł plus składka na ubezpieczenia społeczne w wysokości 32,52%, co daje kwotę 591,6 zł. na jednego zasiłkobiorcę.

Oświadczamy, że projekt ustawy nie jest sprzeczny z prawem Unii Europejskiej.

Warszawa, dnia 25 października 2000 r.

Pan
Maciej Płażyński
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Opinia
w sprawie zgodności poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy o
zatrudnieniu i przeciwdziałaniu bezrobociu
z prawem Unii Europejskiej

Na podstawie art. 31 ust. 7 uchwały Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 30 lipca 1992 r. - Regulamin Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej (M.P. z 1998 r. Nr 44, poz. 618 z późn. zmianami) sporządza się następującą opinię:

1. Przedmiot projektu ustawy

Przedmiotem projektowanych zmian ustawy z dnia 14 grudnia 1994 r. o zatrudnieniu i przeciwdziałaniu bezrobociu (Dz.U. z 1997 r., Nr 25, poz. 128 ze zm.) jest dokonanie zmiany w art. 23 ustawy polegającej na uznaniu okresu pobierania zasiłku okresowego gwarantowanego z pomocy społecznej jako okresu zaliczanego do okresu zatrudnienia niezbędnego do nabycia prawa do zasiłku.

2. Stan prawa wspólnotowego materii objętej projektem

Prawo wspólnotowe pozostawia kompetencji państw członkowskich uregulowanie w ich prawie krajowym zasad nabywania i okresu pobierania zasiłku przez bezrobotnych.

Problematyką bezrobocia zajmuje się również zalecenie Rady Nr 92/442/EWG z dnia 27 lipca 1992 r. o zbieżności celów i polityk w zakresie ochrony społecznej (OJ L 245). Zalecenie to formułuje ogólny postulat - skierowany do państw członkowskich UE - podjęcia działań z zakresu ochrony społecznej, w tym bezrobocia. W tym celu państwa członkowskie powinny podjąć działania zmierzające do zapewnienia minimalnych środków finansowych osobom bezrobotnym oraz wprowadzić mechanizmy zmierzające do zwalczania bezrobocia. Zaznaczyć należy, że we wspólnotowym porządku prawnym zalecenia nie są wiążące dla państw członkowskich UE

3. Układ Europejski

Żadne z postanowień Układu ustanawiającego stowarzyszenie Polski ze Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi (Układ Europejski) nie dotyczą przedmiotu projektowanych zmian.

4. Analiza przepisów projektu pod kątem ustalonego stanu prawa wspólnotowego i postanowień Układu Europejskiego

Zakres przedmiotowy proponowanych zmian w ustawie o zatrudnieniu i przeciwdziałaniu bezrobociu nie jest objęty przepisami prawa wspólnotowego ani postanowieniami Układu Europejskiego.

5. Konkluzje:

Omawiany projekt nowelizacji ustawy nie jest objęty zakresem obowiązującego prawa wspólnotowego.

Opracował: *Zespół Integracji Europejskiej*

Akceptował: *Dyrektor Biura Studiów i Ekspertyz*

Wiesław Staśkiewicz

Deskryptory bazy Rex: Unia Europejska, bezrobocie, polityka socjalna.

Tłoczono z polecenia Marszałka Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej

Skierowano do druku 27 października 2000 r.

Cena - 0,39zł + 22% VAT

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
III kadencja
Prezes Rady Ministrów
RM 10-148-00

Druk nr 2564
Warszawa, 18 stycznia 2001 r.

Pan
Maciej Płażyński
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku.

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

- o zmianie ustawy o zatrudnieniu i przeciwdziałaniu bezrobociu wraz z projektami podstawowych aktów wykonawczych.

W załączeniu przedstawiam także opinię dotyczącą zgodności proponowanych regulacji z prawem Unii Europejskiej.

Uprzejmie informuję, że do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został upoważniony Minister Pracy i Polityki Społecznej.

Z poważaniem

(-) Jerzy Buzek

Projekt
15.01.2001

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA PRACY I POLITYKI SPOŁECZNEJ

z dnia 2001 r.

w sprawie szczegółowych zasad i trybu wydawania przyrzeczeń i zezwoleń na pracę cudzoziemców

Na podstawie art. 51 ust. 1 ustawy z dnia 14 grudnia 1994 r. o zatrudnieniu i przeciwdziałaniu bezrobociu (Dz. U. z 1997 r, Nr 25, poz. 128, Nr 28, poz. 153, Nr 41, poz. 255, Nr 63, poz. 403, Nr 93, poz. 569, Nr 107, poz. 692, Nr 121, poz. 770 i Nr 123, poz. 776, z 1998 r. Nr 66, poz. 431, Nr 106, poz. 668, Nr 108, poz. 684, Nr 137, poz. 887 i Nr 162, poz. 1112, 1118 i 1126 , z 1999 r. Nr 60, poz.636 oraz z 2000 r. Nr 12, poz. 136 , Nr 31, poz. 384, Nr 48, poz. 550, Nr 70, poz. 820, Nr 106, poz. 1118, Nr 122, poz. 1323 i Nr ..., poz. ...) zarządza się, co następuje:

§ 1.

1. Decyzję w sprawie przyrzeczenia na wydanie cudzoziemcowi zezwolenia na wykonywanie pracy na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, wydaje wojewoda na pisemny wniosek pracodawcy lub organu upoważnionego. Wzór wniosku stanowi załącznik nr 1.
2. Jeżeli praca ma być wykonywana przez cudzoziemca w innym województwie niż województwo, na którego terenie znajduje się siedziba pracodawcy, wojewoda wydaje przyrzeczenie, po zasięgnięciu opinii wojewody właściwego ze względu na miejsce wykonywania pracy przez cudzoziemca.
3. Przyrzeczenie wystawiane jest w trzech jednobrzmiących egzemplarzach, z których dwa otrzymuje pracodawca, w tym jeden przeznaczony jest dla cudzoziemca. Wzór przyrzeczenia stanowi załącznik nr 2 do rozporządzenia.

§ 2.

1. Wojewoda wydaje cudzoziemcowi zezwolenie na pracę, zwane dalej „zezwoleciem”, po przedstawieniu przez cudzoziemca przyrzeczenia oraz wizy pobytowej z prawem do pracy lub karty czasowego pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Wzór zezwolenia stanowi załącznik nr 3 do rozporządzenia.
2. Zezwolenie wydawane jest na okres określony w przyrzeczeniu, nie dłuższy jednak niż okres ważności wizy pobytowej z prawem do pracy bądź karty czasowego pobytu.
3. Pracodawca może powierzyć cudzoziemcowi wykonywanie pracy po uzyskaniu i przedstawieniu przez niego zezwolenia.

4. Jeżeli zakończenie pracy nastąpiło przed upływem okresu, na który cudzoziemcowi zostało wydane zezwolenie, pracodawca jest zobowiązany niezwłocznie, nie później jednak niż w ciągu trzech dni, zawiadomić o tym pisemnie wojewodę, który to zezwolenie wydał.

§ 3.

W przypadku, gdy cudzoziemiec otrzymał wizę pobytową z prawem do pracy lub kartę czasowego pobytu na podstawie odrębnych przepisów, wojewoda wydaje zezwolenie na pracę na pisemny wniosek pracodawcy. Wzór wniosku stanowi załącznik nr 1. Przepisy § 2 stosuje się odpowiednio.

§ 4.

Wojewoda na wniosek pracodawcy może przedłużyć okres ważności wydanego przyrzeczenia i zezwolenia na pracę cudzoziemca.. Wzór wniosku o przedłużenie ważności przyrzeczenia lub zezwolenia stanowi załącznik nr 4 do rozporządzenia. Wzór przedłużenia przyrzeczenia i wzór przedłużenia zezwolenia stanowią załączniki nr 5 i 6 do rozporządzenia.

W zakresie przedłużenia ważności przyrzeczenia i zezwolenia na pracę, przepisy § 1 i 2 stosuje się odpowiednio.

§ 5.

W przypadku, gdy cudzoziemiec posiada ważną wizę pobytową z prawem do pracy lub kartę czasowego pobytu wojewoda, na pisemny wniosek pracodawcy, wydaje decyzję w sprawie przedłużenia zezwolenia na pracę dla cudzoziemca. Przepisy § 2 stosuje się odpowiednio.

§ 6.

Wojewoda prowadzi rejestr wydanych przyrzeczeń i zezwoleń.

§ 7.

Wydane zezwolenie na wykonywanie pracy przez cudzoziemca zachowuje ważność w przypadku zmiany nazwy, przekształcenia, połączenia lub podziału pracodawcy, o ile praca ta wykonywana jest na stanowisku i warunkach określonych w zezwoleniu.

§ 8

Zezwolenia i zgody wydane przed dniem wejścia w życie rozporządzenia zachowują ważność do upływu okresu, na który zostały wydane.

§ 9

Traci moc rozporządzenie Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 21 kwietnia 1998r. w sprawie szczegółowych zasad i trybu wydawania zezwoleń i zgód na zatrudnienie lub wykonywanie innej pracy zarobkowej przez cudzoziemców na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. Nr 53, poz. 336 i z 2000 r. Dz. U. Nr 5, poz. 61).

§ 10.

Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2002 r.

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia określa szczegółowe zasady i tryb wydawania przez wojewodów przyrzeczeń i zezwoleń na wykonywanie przez cudzoziemców pracy na terytorium Polski.. Ponadto uregulowane zostały kwestie związane z przedłużaniem ważności przyrzeczeń i zezwoleń.

Zgodnie z projektem rozporządzenia :

- Decyzję w sprawie przyrzeczenia na wydanie cudzoziemcowi zezwolenia na wykonywanie pracy na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, wojewoda wydaje na pisemny wniosek pracodawcy lub organu upoważnionego
- Jeżeli praca ma być wykonywana przez cudzoziemca w innym województwie niż województwo, na którego terenie znajduje się siedziba pracodawcy, wojewoda wydaje decyzję w sprawie przyrzeczenia, po zasięgnięciu opinii wojewody właściwego ze względu na miejsce wykonywania pracy przez cudzoziemca.
- Przyrzeczenie wystawiane jest w trzech jednobrzmiących egzemplarzach, z których dwa otrzymuje pracodawca, w tym jeden przeznaczony jest dla cudzoziemca.
- Wojewoda wydaje cudzoziemcowi zezwolenie na pracę, po przedstawieniu przez cudzoziemca przyrzeczenia oraz wizej pobytowej z prawem do pracy lub karty czasowego pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej
- Zezwolenie wydawane jest na okres określony w przyrzeczeniu, nie dłuższy jednak niż okres ważności wizej pobytowej z prawem do pracy bądź karty czasowego pobytu.
- Pracodawca może powierzyć cudzoziemcowi wykonywanie pracy po uzyskaniu i przedstawieniu przez niego zezwolenia na wykonywanie pracy.
- Jeżeli zakończenie pracy nastąpiło przed upływem okresu, na który cudzoziemcowi zostało wydane zezwolenie, pracodawca jest zobowiązany niezwłocznie, nie później jednak niż w ciągu trzech dni, zawiadomić o tym pisemnie wojewodę, który to zezwolenie wydał.
- W przypadku, gdy cudzoziemiec otrzymał wizę pobytową z prawem do pracy lub kartę czasowego pobytu na podstawie odrębnych przepisów, wojewoda wydaje decyzję w sprawie zezwolenia na pracę na pisemny wniosek pracodawcy.
- Wojewoda na wniosek pracodawcy może przedłużyć okres ważności wydanego przyrzeczenia i zezwolenia na pracę cudzoziemca..
- W przypadku, gdy cudzoziemiec posiada obowiązującą wizę pobytową z prawem do pracy lub kartę czasowego pobytu wojewoda, na pisemny wniosek pracodawcy, wydaje decyzję w sprawie przedłużenia zezwolenia na pracę dla cudzoziemca.

- Wojewoda obowiązany będzie prowadzić rejestr wydanych przyrzeczeń i zezwoleń.

- Wydane zezwolenie na wykonywanie pracy przez cudzoziemca zachowywać będzie ważność w przypadku zmiany nazwy, przekształcenia, połączenia lub podziału pracodawcy, o ile praca ta wykonywana jest na stanowisku i warunkach określonych w zezwoleniu.

- Zezwolenia i zgody wydane przed dniem wejściem w życie rozporządzenia zachowają ważność do upływu okresu, na który zostały wydane.

- Projekt rozporządzenia określa także wzory wniosków, przyrzeczeń, zezwoleń i innych dokumentów związanych z wydawaniem przyrzeczeń i zezwoleń na wykonywanie pracy przez cudzoziemców .

Określone w rozporządzeniu zasady związane są z ochroną polskiego rynku pracy, nie stanowią jednak jego hermetyzowania dla pracowników zagranicznych.

Przyjęte rozwiązania mają swe źródło w stosowanych standardach europejskich, nie ograniczają współpracy gospodarczej i przepływu kapitału.

Rozporządzenie nie spowoduje skutków finansowych dla budżetu państwa.

PROJEKT**USTAWA****z dnia****o zmianie ustawy o zatrudnieniu i przeciwdziałaniu bezrobociu.****Art. 1.**

W ustawie z dnia 14 grudnia 1994 r. o zatrudnieniu i przeciwdziałaniu bezrobociu (Dz. U. z 1997 r. Nr 25, poz. 128, Nr 28, poz. 153, Nr 41, poz. 255, Nr 63, poz. 403, Nr 93, poz. 569, Nr 107, poz. 692, Nr 121, poz. 770 i Nr 123, poz. 776, z 1998 r. Nr 66, poz. 431, Nr 106, poz. 668, Nr 108, poz. 684, Nr 137, poz. 887 i Nr 162, poz. 1112, 1118 i 1126, z 1999 r. Nr 60, poz. 636 oraz z 2000 r. Nr 12, poz. 136, Nr 31, poz. 384, Nr 48, poz. 550, Nr 70, poz. 820, Nr 106, poz. 1118 i Nr 122, poz. 1323) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 1 w ust. 2 :

a) w pkt 1 po wyrazach „oraz zatrudnienie” dodaje się wyrazy „lub inną pracę zarobkową”,

b) pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) cudzoziemców, którym właściwy organ udzielił zezwolenia na pracę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.”;

2) w art. 2 w ust. 1:

a) w pkt 1:

- lit. a) otrzymuje brzmienie:

„a) absolwentem, który uczęszczał w systemie dziennym do ponadpodstawowej oraz ponadgimnazjalnej szkoły publicznej lub niepublicznej o uprawnieniach szkoły publicznej albo szkoły wyższej,”

- w lit. c) wyrazy „dla dorosłych” zastępuje się wyrazami „do której uczęszczał w systemie wieczorowym lub zaocznym”,

- w lit. e) skreśla się wyraz „dziennych”,

b) pkt 8 otrzymuje brzmienie :

„8) najniższym wynagrodzeniu – oznacza to najniższe wynagrodzenie pracowników określone w odrębnych przepisach,”

c) w pkt 9 lit. c) i d) otrzymują brzmienie:

„c) powierzenie wykonywania pracy cudzoziemcowi nie posiadającemu karty stałego pobytu lub statusu uchodźcy w Rzeczypospolitej Polskiej bez zezwolenia na pracę wydanego przez właściwy organ lub na innym stanowisku albo na innych warunkach niż określone w zezwoleniu,

d) wykonywanie przez cudzoziemca nie posiadającego karty stałego pobytu lub statusu uchodźcy w Rzeczypospolitej Polskiej pracy bez zezwolenia na pracę wydanego przez właściwy organ,”

d) pkt 12 otrzymuje brzmienie:

„12) organach zatrudnienia - oznacza to Prezesa Krajowego Urzędu Pracy oraz wojewodów, marszałków województw i starostów,”

e) pkt 14 otrzymuje brzmienie:

„14) osobie współpracującej – oznacza to osobę współpracującą z osobami prowadzącymi pozarolniczą działalność oraz zleceniobiorcami w rozumieniu przepisów o systemie ubezpieczeń społecznych,”

f) w pkt 18 wyrazy „z powiatowym urzędem pracy” zastępuje się wyrazami „ze starostą”

g) po pkt 20a) dodaje pkt 20b) w brzmieniu :

„20b) przyrzeczeniu – oznacza to przyrzeczenie wydania cudzoziemcowi zezwolenia na pracę pod warunkiem uzyskania przez niego wizy pobytowej z prawem do pracy lub karty czasowego pobytu,”

h) w pkt 21b) po wyrazie „ponadpodstawowej” stawia się przecinek, a wyrazy „dla dorosłych” zastępuje się wyrazami „ponadgimnazjalnej albo szkole wyższej, do której uczęszcza w systemie wieczorowym lub zaocznym,”

i) po pkt 22a) dodaje się pkt 22b) w brzmieniu:

„22b) wykonywaniu pracy przez cudzoziemca – oznacza to zatrudnienie, wykonywanie innej pracy zarobkowej lub pełnienie funkcji w zarządach osób prawnych prowadzących działalność gospodarczą,”

3) w art. 4 w ust. 4 :

a) w pkt 6 lit. d) otrzymuje brzmienie:

„d) wprowadzanie i rozwijanie jednolitego systemu informatycznego w urzędach pracy zapewniającego jednolity system obsługi rynku pracy,”

b) w pkt 9 kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje pkt 10 w brzmieniu:

„10) realizuje zadania wynikające z umów i porozumień międzynarodowych oraz programów i innych dokumentów przyjętych przez Radę Ministrów, w tym pełni funkcję instytucji właściwej do współpracy z instytucjami innych państw, w zakresie ustalania uprawnień do świadczeń z tytułu bezrobocia.”

4) w art. 5 :

a) w ust. 1 :

- pkt 7 otrzymuje brzmienie :

„7) opiniowanie kryteriów wydawania przyrzeczeń i zezwoleń na pracę cudzoziemców nie posiadających karty stałego pobytu ani statusu uchodźcy w Rzeczypospolitej Polskiej,”

- pkt 10a) otrzymuje brzmienie:

„10a) inicjowanie i realizacja przedsięwzięć mających na celu rozwiązanie lub złagodzenie problemów związanych z planowanymi, na zasadach określonych odrębnymi przepisami, zwolnieniami grupy pracowników z przyczyn dotyczących pracodawcy,”

- po pkt 10a) dodaje się pkt 10b) i 10c) w brzmieniu:

„10b) inicjowanie oraz realizacja, we współdziałaniu z podmiotami nie zaliczonymi do sektora finansów publicznych, wojewódzkich programów promocji zatrudnienia,

10c) realizacja zadań w zakresie międzynarodowej wymiany ofert pracy oraz zadań związanych z kierowaniem obywateli polskich do pracy za granicą.”;

b) w ust. 3 po wyrazie „opinii” skreśla się wyrazy „Prezesa Krajowego Urzędu Pracy oraz”;

5) w art. 6 skreśla się pkt 5 i 8;

6) w art. 6a pkt 9 otrzymuje brzmienie:

„9) inicjowanie i realizacja przedsięwzięć mających na celu rozwiązanie lub złagodzenie problemów związanych z planowanymi, na zasadach określonych odrębnymi przepisami, zwolnieniami grupy pracowników z przyczyn dotyczących pracodawcy.”;

7) w art. 6b po ust. 3 dodaje się ust. 4 i 5 w brzmieniu:

„4. Starosta może w formie pisemnej upoważnić kierownika powiatowego urzędu pracy do załatwiania w jego imieniu spraw, w tym do wydawania decyzji i postanowień administracyjnych oraz zaświadczeń w zakresie zadań wykonywanych przez powiatowy urząd pracy.

5. Upoważnienie, o którym mowa w ust. 4, może być na wniosek kierownika powiatowego urzędu pracy udzielone także innym pracownikom tego urzędu.”;

8) w art. 6c w ust. 1 w pkt 2 kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się pkt 3 - 5 w brzmieniu :

„3) ustalanie, po zasięgnięciu opinii marszałka województwa, kryteriów wydawania przyrzeczeń i zezwoleń na pracę cudzoziemców nie posiadających karty stałego pobytu ani statusu uchodźcy w Rzeczypospolitej Polskiej; kryteria te nie mogą zawierać wymagań dyskryminujących kandydatów ze względu na płeć, wiek, niepełnosprawność, rasę, narodowość, przekonania zwłaszcza polityczne lub religijne oraz przynależność związkową,

4) wydawanie przyrzeczeń i zezwoleń na pracę cudzoziemców,

5) wykonywanie kontroli w zakresie przestrzegania przepisów ustawy.”;

9) w art. 8 w ust. 2 skreśla się pkt 6 i 8;

10) w art. 9 ust. 3 otrzymuje brzmienie :

„3. Powiatowe rady zatrudnienia opiniują :

1) kryteria refundowania kosztów szkolenia, o których mowa w art. 15 ust. 5,

2) kryteria przyznawania pożyczek, o których mowa w art. 18 ust. 1.”;

- 11) w art. 10 po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu :
„3a. Marszałek województwa oraz starosta lub prezydent miasta na prawach powiatu będący przewodniczącymi odpowiednio wojewódzkiej i powiatowej rady zatrudnienia nie są członkami tych rad.”;
- 12) w art. 12 po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu :
„3a. Informacja pracodawcy o wolnym miejscu zatrudnienia lub miejscu przygotowania zawodowego nie może zawierać wymagań dyskryminujących kandydatów ze względu na płeć, wiek, niepełnosprawność, rasę, narodowość, przekonania zwłaszcza polityczne lub religijne oraz przynależność związkową .”;
- 13) w art. 14 wyrazy „Powiatowe urzędy pracy” zastępuje się wyrazem „Starostowie”;
- 14) w art. 15 :
a) w ust. 1 i 2 wyrazy „Powiatowy urząd pracy” zastępuje się wyrazem „Starosta”,
b) w ust. 5 wyrazy „powiatowy urząd pracy” zastępuje się wyrazem „starosta”;
- 15) w art. 16 :
a) w ust. 1, 5 i 7 wyrazy „powiatowy urząd pracy” zastępuje się wyrazem „starostę”,
b) w ust. 6 skreśla się wyraz „państwowego”,
c) w ust. 10 wyrazy „Powiatowy urząd pracy” zastępuje się wyrazem „Starosta”;
- 16) w art. 16a w ust.1 wyrazy „powiatowy urząd pracy” zastępuje się wyrazem „starosta”;
- 17) w art. 17 ust. 3 otrzymuje brzmienie :
„ 3. Poradnictwo zawodowe prowadzą powiatowe urzędy pracy oraz centra informacji i planowania kariery zawodowej wojewódzkich urzędów pracy.”;
- 18) art. 18 :
a) w ust. 1 wyrazy „Powiatowy urząd pracy” zastępuje się wyrazem „Starosta”,
b) w ust. 4a w zdaniu wstępnym wyraz „rejonowej” zastępuje się wyrazem „powiatowej”,
c) po ust. 4b dodaje się ust. 4c i 4d w brzmieniu :
„4c. Od należności, której termin zapłaty odroczone lub którą rozłożono na raty, nie pobiera się odsetek za zwłokę za okres od wydania decyzji do upływu terminu zapłaty określonego w decyzji.
4d. Jeżeli pożyczkobiorca nie spłaci w terminie albo w pełnej wysokości rat ustalonych w decyzji, pozostała do spłaty należność staje się natychmiast wymagalna wraz z należnymi odsetkami za zwłokę, w tym również z odsetkami, o których mowa w ust. 4c.”,
d) w ust. 5 wyrazy „powiatowy urząd pracy” zastępuje się wyrazem „starostę”;
- 19) w art. 19 :
a) w ust. 3 wyrazy „powiatowy urząd pracy” zastępuje się wyrazem „starosta”,

- b) w ust. 5 wyrazy „Powiatowy urząd pracy” zastępuje się wyrazem „Starosta”;
- 20) w art. 23 :
- a) w ust. 1 w pkt 2 lit. a) po wyrazie „wynagrodzenia” dodaje się wyrazy „,od którego istnieje obowiązek opłacania składki na Fundusz Pracy”;
- b) w ust. 4 po wyrazach „365 dni” kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje wyrazy „, jeżeli podstawę wymiaru składki na ubezpieczenia społeczne i Fundusz Pracy stanowiła kwota wynosząca co najmniej najniższe wynagrodzenie.”;
- c) w ust. 4a po wyrazach „350 dni” dodaje się wyrazy „, i przypadających w okresie 18 miesięcy poprzedzających dzień zarejestrowania się w powiatowym urzędzie pracy”;
- 21) w art. 24 po ust. 4 dodaje się ust. 4a w brzmieniu:
- „ 4a. Do okresu uprawniającego do zasiłku, od którego zależy wysokość i okres pobierania zasiłku, zalicza się również okresy zatrudnienia, o których mowa w art. 73a.”;
- 22) w art. 25 w ust. 1 w pkt 3 lit. b) po wyrazie „pobierania” dodaje się wyrazy „, po dniu nabycia prawa do zasiłku przez tego bezrobotnego”;
- 23) w art. 28 :
- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie :
- „1. Osoba, która pobrała nienależne świadczenie pieniężne, obowiązana jest do zwrotu, w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji, kwoty otrzymanego świadczenia wraz z przekazaną od tego świadczenia zaliczką na podatek dochodowy od osób fizycznych oraz składką na ubezpieczenie zdrowotne.”;
- b) ust. 8 otrzymuje brzmienie :
- „8. Starosta może w szczególnie uzasadnionych przypadkach odroczyć, rozłożyć na raty lub po zasięgnięciu opinii powiatowej rady zatrudnienia, umorzyć całość lub część, nienależnie pobranego świadczenia.”;
- 24) w art. 29 w ust. 1 po wyrazach „lub innych świadczeń pieniężnych” dodaje się wyrazy „, przed odliczeniem składki na ubezpieczenie zdrowotne oraz zaliczki na podatek dochodowy od osób fizycznych”;
- 25) w art. 31 w ust. 8 wyrazy „powiatowy urząd pracy” zastępuje się wyrazem „starosta”;
- 26) w art. 37 po ust. 6 dodaje się ust. 7 w brzmieniu :
- „7. Minister właściwy do spraw pracy określi, w drodze rozporządzenia, tryb i warunki wydawania upoważnień do prowadzenia pośrednictwa pracy lub kierowania do pracy za granicą u pracodawców zagranicznych, warunki odmowy ich wydania, a także przypadki cofnięcia upoważnienia przed upływem terminu, na który zostało wydane, wzory wniosku i formularza upoważnienia do prowadzenia pośrednictwa pracy lub kierowania do pracy za granicą u pracodawców zagranicznych oraz rodzaje dokumentów wymaganych do uzyskania upoważnienia, mając na względzie stworzenie warunków do rozwoju pośrednictwa pracy.”;
- 27) w art. 37a wyrazy „powiatowy urząd pracy” zastępuje się wyrazem „starostę”;
- 28) w art. 37b w ust. 1 - 4 użyte w różnych przypadkach wyrazy „powiatowy urząd pracy” zastępuje się użytym w odpowiednim przypadku wyrazem „starosta”;

29) art. 37c otrzymuje brzmienie :

„Art. 37c.1. Starosta ustala i opłaca, w wysokości i na zasadach określonych w odrębnych przepisach składkę na ubezpieczenie emerytalne, rentowe i wypadkowe od stypendiów wypłaconych na podstawie art. 37a i 37b .

2. Bezrobotnym absolwentom skierowanym na staż przez starostę w okresie odbywania stażu przysługują na zasadach przewidzianych dla pracowników świadczenia z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych powstałych w związku z odbywaniem stażu oraz w drodze do i z miejsca odbywania stażu, po sporządzeniu protokołu okoliczności i przyczyn wypadku przez zespół powypadkowy pracodawcy lub po stwierdzeniu przez inspektora sanitarnego choroby zawodowej.

3. Świadczenia, o których mowa w ust. 2, wypłaca Zakład Ubezpieczeń Społecznych.”;

30) w art. 37d ust.1 otrzymuje brzmienie:

„1. Bezrobotnemu zamieszkałemu w powiecie (gminie) uznanym za zagrożony szczególnie wysokim bezrobociem strukturalnym, który po utracie statusu absolwenta, w ciągu 6 miesięcy podjął dalszą naukę w systemie wieczorowym lub zaocznym w szkole ponadpodstawowej, ponadgimnazjalnej albo szkole wyższej, starosta na wniosek bezrobotnego przyznaje stypendium w wysokości 60% kwoty zasiłku, o którym mowa w art. 24 ust. 1, wypłacane przez okres 12 miesięcy, z zastrzeżeniem ust. 2 i 3.”;

31) w art. 37f w ust. 2 wyrazy „Powiatowy urząd pracy” zastępuje się wyrazem „Starosta”;

32) w art. 37h skreśla się ust. 3;

33) w art. 37m :

a) ust. 1a otrzymuje brzmienie:

„1a. Powiatowe urzędy pracy wypłacają zasiłek pogrzebowy osobie, która poniosła koszty pogrzebu po śmierci:

- 1) osoby pobierającej zasiłek przedemerytalny lub świadczenie przedemerytalne,
- 2) członka rodziny osoby, o której mowa w pkt 1, pozostającego na jej utrzymaniu i spełniającego warunki do uzyskania renty rodzinnej.”;

b) po ust. 1a dodaje się ust. 1b i 1c w brzmieniu :

„1b. Zasiłek pogrzebowy przysługuje w wysokości określonej w przepisach o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

1c. W razie zbiegu prawa do zasiłku pogrzebowego na podstawie ustawy z prawem do zasiłku pogrzebowego na podstawie odrębnych przepisów, zasiłek pogrzebowy przysługuje na podstawie odrębnych przepisów.”;

34) w art. 37o ust.1 otrzymuje brzmienie :

„1. Prawo do zasiłków przedemerytalnych i świadczeń przedemerytalnych ustala i przyznaje starosta, a wypłaca je powiatowy urząd pracy.”;

35) w art. 41 wyrazy „kierownika właściwego powiatowego urzędu pracy „ zastępuje się wyrazami „ właściwego starosty”;

36) w art. 43 w zdaniu wstępnym po wyrazie „kształcenia” dodaje się wyraz „dokształcania,”;

37) w art. 44 :

a) ust.1 otrzymuje brzmienie :

„1. Zadania, o których mowa w art. 43, są realizowane przez Komendanta Głównego Ochotniczych Hufców Pracy przy pomocy Komendy Głównej Ochotniczych Hufców Pracy, wojewódzkich komendantów ochotniczych hufców pracy oraz podległych im jednostek organizacyjnych.”;

b) po ust. 2 dodaje się ust. 3 w brzmieniu :

„3. Komendanta Głównego Ochotniczych Hufców Pracy powołuje i odwołuje minister właściwy do spraw pracy.”;

38) w art. 49 w ust. 2 skreśla się wyrazy „w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw pracy”;

39) art. 50 i 51 otrzymują brzmienie :

„Art. 50.1. Cudzoziemiec może wykonywać pracę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, jeżeli posiada zezwolenie na pracę wydane przez wojewodę właściwego ze względu na siedzibę pracodawcy. Z obowiązku tego są zwolnieni cudzoziemcy posiadający kartę stałego pobytu lub status uchodźcy w Rzeczypospolitej Polskiej.

2. Warunkiem wydania cudzoziemcowi zezwolenia na pracę jest wcześniejsze uzyskanie przez pracodawcę przyrzeczenia i uzyskanie przez cudzoziemca wizy pobytowej z prawem do pracy lub karty czasowego pobytu.

3. W przypadku, gdy cudzoziemiec posiada wizę pobytową z prawem do pracy lub kartę czasowego pobytu, wojewoda wydaje decyzję w sprawie zezwolenia na pracę. Przepisy ust. 4 - 8 stosuje się odpowiednio.

4. O wydanie przyrzeczenia cudzoziemcowi, który wykonuje pracę u pracodawcy mającego siedzibę lub miejsce zamieszkania poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej, skierowanemu przez tego pracodawcę do wykonywania pracy przez okres nie przekraczający jednego miesiąca w ciągu roku u pracodawcy mającego siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, występuje pracodawca zagraniczny lub pracodawca, u którego będzie wykonywane zadanie określone przez delegującego. Decyzję w sprawie przyrzeczenia wydaje wojewoda właściwy ze względu na siedzibę pracodawcy u którego będzie wykonywane zadanie określone przez delegującego.

5. Przepis ust. 4 nie narusza przepisów wydanych na podstawie art. 51 ust. 2 dotyczących trybu zatrudniania cudzoziemców przy realizacji usług eksportowych świadczonych przez pracodawców zagranicznych w Polsce.

6. O przyrzeczenie i zezwolenie na pracę dla cudzoziemców pełniących funkcję w zarządach osób prawnych prowadzących działalność gospodarczą występuje podmiot upoważniony do powierzenia cudzoziemcowi wykonywania pracy.

7. Przyrzeczenie i zezwolenie na pracę cudzoziemca w jednostkach podległych ministrowi właściwemu do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego, ministrowi właściwemu do spraw kultury fizycznej i sportu, ministrowi właściwemu do spraw nauki, ministrowi właściwemu do spraw turystyki, ministrowi właściwemu do spraw szkolnictwa wyższego, ministrowi właściwemu do spraw zdrowia, ministrowi właściwemu do spraw oświaty i wychowania oraz Prezesowi Polskiej Akademii Nauk, jest wydawane przez wojewodę, jeżeli są spełnione warunki określone w przepisach tej ustawy oraz w odrębnych przepisach.

8. Przyrzeczenie wydaje pracodawcy wojewoda uwzględniając sytuację na lokalnym rynku pracy oraz kryteria, o których mowa w art. 6c ust. 1 pkt 3. Przyrzeczenie i zezwolenie na pracę są wydawane na czas oznaczony dla określonego cudzoziemca i pracodawcy, na określone stanowisko lub rodzaj wykonywanej pracy.

9. Jeżeli odrębne przepisy nie stanowią inaczej, pracodawca zawiera z cudzoziemcem umowę dotyczącą zatrudnienia lub wykonywania innej pracy zarobkowej na czas udzielonego zezwolenia.

10. Jeżeli odrębne przepisy uzależniają możliwość zajmowania określonego stanowiska, wykonywania zawodu lub innej działalności od uzyskania zgody właściwego organu na ich wykonywanie, pracodawca przed wystąpieniem do wojewody obowiązany jest uzyskać taką zgodę.

11. Zezwolenie, o którym mowa w ust. 1, podlega cofnięciu przez wojewodę, jeżeli cudzoziemiec wykonuje pracę niezgodnie z uzyskanym zezwoleniem albo nastąpiła utrata uprawnień do wykonywania pracy, a także w sytuacji, gdy cudzoziemiec wykonujący za pracodawcę, będącego jednostką organizacyjną, czynności w sprawach z zakresu prawa pracy, w sposób rażący i uporczywy narusza te przepisy. Cofnięcie zezwolenia, o którym mowa w ust. 1, w przypadku naruszenia przepisów prawa pracy następuje na wniosek właściwego inspektora pracy.

12. Cofnięcie zezwolenia, o którym mowa w ust. 1, przed upływem okresu, na który zostało wydane, zobowiązuje pracodawcę do rozwiązania umowy z cudzoziemcem nie później niż w ciągu 3 dni od daty powiadomienia go o cofnięciu zezwolenia na pracę. W przypadku cudzoziemca delegowanego pracodawca jest zobowiązany do niezwłocznego odwołania go z delegacji.

13. Przepisy ust. 1–5 i 7–9 stosuje się odpowiednio do przedsiębiorcy oraz do osoby fizycznej, zamierzających powierzyć cudzoziemcowi wykonywanie pracy.

14. Przepisów ust. 1 – 3 nie stosuje się w przypadku, gdy pracodawca powierza cudzoziemcowi wykonywanie pracy poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

15. Wojewoda wydaje pracodawcy decyzję w sprawie, o której mowa w ust. 2 i 3, po wpłaceniu na konto Funduszu Pracy Krajowego Urzędu Pracy jednorazowej wpłaty w wysokości najniższego wynagrodzenia, za każdą osobę. W przypadku ubiegania się o przedłużenie ważności zezwolenia na pracę wpłata wynosi połowę najniższego wynagrodzenia.

Art. 51. 1. Minister właściwy do spraw pracy określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady i tryb wydawania przyrzeczeń i zezwoleń na pracę cudzoziemców, wzory wniosków przyrzeczeń i innych dokumentów z uwzględnieniem, że:

- 1) przyrzeczenie wydawane jest na wniosek pracodawcy na czas określony,
- 2) zezwolenie wydawane jest na czas określony w przyrzeczeniu, nie dłuższy jednak niż na okres ważności wizy pobytowej z prawem do pracy lub karty czasowego pobytu.

2. Minister właściwy do spraw pracy określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady i tryb wydawania przyrzeczeń i zezwoleń na pracę cudzoziemców zatrudnionych przy realizacji usług eksportowych świadczonych przez pracodawców zagranicznych w Rzeczypospolitej Polskiej oraz wzory wniosków przyrzeczeń i innych dokumentów, kierując się zasadami określonymi w ust. 1.

3. Minister właściwy do spraw kultury, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw pracy może określić, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady i warunki wykonywania pracy przez cudzoziemców w ramach usług artystycznych, mając w szczególności na względzie, że cudzoziemiec powinien posiadać kwalifikacje i staż pracy wymagane wobec obywateli polskich oraz znać język polski, jeżeli jest to niezbędne do wykonywania pracy w ramach usług artystycznych.

4. Minister właściwy do spraw pracy określi, w drodze rozporządzenia, przypadki w których powierzenie wykonywania pracy cudzoziemcowi na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest dopuszczalne bez konieczności uzyskania zezwolenia na pracę, wynikające w szczególności z umów i porozumień międzynarodowych, programów szkoleniowych lub doradczych prowadzonych w ramach Unii Europejskiej, a także ze specyfiki wykonywanego zawodu.

5. Minister właściwy do spraw pracy może określać, w drodze rozporządzenia, przypadki w których przyrzeczenie i zezwolenie na pracę cudzoziemca wydawane jest przez wojewodę bez względu na sytuację na lokalnym rynku pracy i kryteria, o których mowa w art. 6c ust. 1 pkt 3, kierując się w szczególności zasadą wzajemności.”;

40) w art. 55:

a) w ust. 1 pkt 4b) otrzymuje brzmienie :

„4b) dochody z tytułu wykonywania praw z akcji i udziałów oraz zbycia akcji i udziałów nabytych ze środków Funduszu Pracy przed dniem 1 stycznia 2000 r.”,

b) w ust. 2 wyrazy „ust. 11 i 12” zastępuje się wyrazami „ust. 15”;

41) w art. 56 :

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie :

„2. Poboru składek na Fundusz Pracy dokonuje Zakład Ubezpieczeń Społecznych na wyodrębniony rachunek bankowy prowadzony dla składek na Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych i przekazuje na rachunek bankowy Funduszu Pracy Krajowego Urzędu Pracy niezwłocznie, nie później jednak niż w ciągu 3 dni roboczych od ich otrzymania, w formie zaliczek, część składek zgromadzonych na koncie odpowiadającą udziałowi stopy procentowej składek na Fundusz Pracy w sumie stop procentowych składek na Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych. Zakład ostatecznie rozlicza pobrane składki na Fundusz Pracy do 10 dnia następnego miesiąca.”,

b) w ust. 3 wyrazy „o zobowiązaniach podatkowych” zastępuje się wyrazami „Ordynacji podatkowej”;

c) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. W przypadku nie przekazania w terminach, o których mowa w ust. 2, składek na rachunek bankowy Funduszu Pracy Krajowego Urzędu Pracy należne są od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych odsetki ustawowe.”;

42) w art. 57 w ust. 1:

a) w pkt 27 po wyrazach „ust. 4” dodaje się wyrazy „oraz opłaconych od nich składek na ubezpieczenia społeczne”;

b) pkt 30 otrzymuje brzmienie :

„30) zasiłków porodowych wypłaconych osobom, o których mowa w art. 31 ust. 1 oraz pobierającym zasiłki przedemerytalne lub świadczenia przedemerytalne, a także zasiłków pogrzebowych wypłaconych osobom, o których mowa w art. 37m ust.1a”;

43) w art. 60 :

a) w ust. 1 wyrazy „Urzędy pracy” zastępuje się wyrazem „Wojewodowie”;

b) w ust. 2 w pkt 1 dodaje się na końcu wyrazy „a także wykonywania pracy przez cudzoziemca”;

c) w ust. 7 wyrazy „Pracownicy urzędów pracy” zastępuje się wyrazami „Przeprowadzający kontrolę”;

44) w art. 61 użyte w różnych przypadkach i liczbie wyrazy „urzędy pracy” zastępuje się użytym w odpowiednim przypadku i liczbie wyrazem „województwie”;

45) art. 62 otrzymuje brzmienie :

„Art. 62. Wojewodowie przedstawiają ministrowi właściwemu do spraw pracy do końca pierwszego kwartału roku wyniki przeprowadzonych w roku poprzednim kontroli oraz ocenę przestrzegania przepisów ustawy.” ;

46) art. 64 otrzymuje brzmienie:

„Art. 64. 1. Kto powierza wykonywanie pracy cudzoziemcowi nie posiadającemu zezwolenia, o którym mowa w art. 50 ust. 1, lub na innym stanowisku albo na innych warunkach niż określone w zezwoleniu, podlega karze grzywny.

2. Cudzoziemiec nie posiadający karty pobytu lub statusu uchodźcy w Rzeczypospolitej Polskiej, który wykonuje pracę bez zezwolenia, o którym mowa w art. 50 ust 1, podlega karze grzywny lub wydaleniu zgodnie z przepisami o cudzoziemcach.”;

47) w art. 73a po wyrazie „pracowniczych” skreśla się wyrazy „oraz w rozumieniu przepisów o zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin, o ubezpieczeniu społecznym oraz o świadczeniach pieniężnych z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych”.

Art. 2

1. Postępowanie w sprawach indywidualnych wszczętych i nie zakończonych przed dniem 1 stycznia 2002 r. przechodzących do właściwości wojewodów przejmuje wojewodowie, z tym że :

- 1) czynności podjęte przed dniem 1 stycznia 2002 r. pozostają w mocy,
- 2) odwołania od decyzji wydanych w pierwszej instancji przez starostów przed dniem 1 stycznia 2002 r. w sprawach przechodzących do właściwości wojewodów rozpatruje Prezes Krajowego Urzędu Pracy.

2. Sprawy, które zostały wszczęte, a nie zakończone przed dniem 1 stycznia 2002 r., podlegają rozpoznaniu według przepisów tej ustawy.

Art. 3.

Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem art. 1 pkt 5, 8, 39 i 43 – 45 oraz art. 2, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2002r.

UZASADNIENIE

Projekt ustawy zawiera następujące podstawowe propozycje zmian w przepisach ustawy z dnia 14 grudnia 1994 r. o zatrudnieniu i przeciwdziałaniu bezrobociu (Dz. U. z 1997 r. Nr 25, poz. 128, Nr 28, poz. 153, Nr 41, poz. 255, Nr 63, poz. 403, Nr 93, poz. 569, Nr 107, poz. 692, Nr 121, poz. 770 i Nr 123, poz. 776, z 1998 r. Nr 66, poz. 431, Nr 106, poz. 668, Nr 108, poz. 684, Nr 137, poz. 887 i Nr 162, poz. 1112, 1118 i 1126, z 1999 r. Nr 60, poz. 636 oraz z 2000 r. Nr 12, poz. 136, Nr 31, poz. 384, Nr 48, poz. 550, Nr 70, poz. 820, Nr 106, poz. 1118 i Nr 122, poz. 1323) :

1. Powierzenie wojewodom (z dniem 1 stycznia 2002 r) zadań i kompetencji w zakresie :
 - a) kontroli przestrzegania przepisów ustawy o zatrudnieniu i przeciwdziałaniu bezrobociu (w tym kontroli legalności zatrudnienia),
 - b) udzielania pracodawcom przyrzeczeń na zatrudnienie, powierzenie innej pracy zarobkowej lub pełnienie funkcji w zarządach osób prawnych prowadzących działalność gospodarczą cudzoziemcom oraz wydawania tym cudzoziemcom zezwoleń na wykonywanie ww. pracy na terytorium Polski .

Od 1 stycznia 2000 r. realizacja powyższych zadań należy do kompetencji starostów sprawujących zwierzchnictwo nad powiatowymi urzędami pracy. Projekt ustawy przewiduje powierzenie tych zadań i kompetencji wojewodom.

Zadania te ze względu na swój charakter powinny być umiejscowione za szczeblu województwa, jak to miało miejsce przed dniem 1 stycznia 2000 r.

Za potrzebą dokonania powyższych zmian opowiedziała się między innymi Sejmowa Komisja Samorządu Terytorialnego i Polityki Regionalnej (dezyderat nr 7). Na potrzebę przeniesienia tych zadań na szczebel województwa wskazują także liczne wystąpienia posłów i senatorów, wojewodów, KK NSZZ Solidarność, OPZZ oraz innych instytucji i organizacji. W szczególności podkreślany jest problem braku możliwości właściwego funkcjonowania służb kontroli legalności zatrudnienia na szczeblu powiatów (m. innymi trudno kontrolować i wnioskować o ukaranie osób zamieszkałych w tej samej miejscowości co kontrolujący).

2. Zmiany dotyczące możliwości podejmowania pracy przez cudzoziemców w Polsce :
 - a) wprowadzenie nowej terminologii; zamiast „zezwolenia i zgody na pracę” – proponuje się wprowadzenie „przyrzeczenia” i „zezwolenie na pracę” – zgodnie między innymi z licznymi sugestiami pracowników urzędów pracy,
 - b) objęcie reglamentacją osób pełniących funkcje członków zarządu osób prawnych prowadzących działalność gospodarczą,
 - c) upoważnienie ministra właściwego do spraw pracy, do określenia w drodze rozporządzenia, przypadków w których przyrzeczenie i zezwolenie na pracę powinno być wydawane bez względu na sytuację na rynku pracy. Rozporządzenie to obejmowałoby między innymi tzw. pracowników kluczowych – zgodnie z art. 52 Układu Europejskiego.
3. Upoważnienie starostów, aby mogli udzielić upoważnienia, nie tylko kierownikom powiatowych urzędów pracy do wydawania w ich imieniu decyzji i postanowień administracyjnych oraz zaświadczeń w zakresie zadań wykonywanych przez powiatowe urzędy pracy, ale także na ich wniosek również innym pracownikom powiatowego urzędu pracy. Powiatowe urzędy pracy wydają rocznie kilka milionów samych decyzji

administracyjnych dotyczących nabycia lub utraty statusu bezrobotnego, prawa do zasiłku, zasiłku przedemerytalnego lub świadczenia przedemerytalnego itp. Dlatego też możliwość wydawania (podpisywania) tych decyzji wyłącznie przez jedną osobę (kierownika powiatowego urzędu pracy), z jednej strony paraliżuje pracę urzędu w przypadku nieobecności kierownika (np. choroba, załatwianie spraw służbowych poza urzędem), a jednocześnie podpisywanie tych decyzji ogranicza możliwość zajmowania się przez kierownika powiatowego urzędu pracy innymi, nie mniej ważnymi sprawami związanymi z kierowaniem urzędem pracy.

4. Dokonanie zmiany w art. 56 ust. 2 ustawy, polegającej na tym, że ZUS obowiązany będzie przekazywać zebrane składki na Fundusz Pracy w terminie do 3 dni od daty ich wpływu na konto ZUS, a nie jak obecnie do 20 dnia następnego miesiąca.

W przypadku nie przekazania w powyższym terminie składek na rachunek bankowy Funduszu Pracy Krajowego Urzędu Pracy, należne będą od ZUS odsetki ustawowe. Nadmieniam, że takie same zasady stosowane są przez ZUS w stosunku do powiatowych urzędów pracy, w przypadku nie przekazania w terminie należnych składek na ubezpieczenia społeczne.

5. Proponuje się skreślenie w art. 37h ust. 3 - dotyczącego możliwości wydłużania przez Radę Ministrów okresu pobierania zasiłku przez bezrobotnych – zamieszkałych w rejonach uznanych za zagrożone szczególnie wysokim bezrobociem strukturalnym. Przepis ten wobec wprowadzenia w 1997 r. zróżnicowanego okresu pobierania zasiłku, ze względu na stopę bezrobocia, powinien zostać skreślony (nie jest od szeregu lat stosowany).
6. Nałożenie na Prezesa KUP obowiązku realizacji zadań wynikających z umów międzynarodowych, programów i innych dokumentów przyjętych przez Radę Ministrów, w tym pełnienie funkcji tzw. „Instytucji Łącznikowej” - współpracującej z odpowiednimi instytucjami innych państw w zakresie ustalania uprawnień do świadczeń z tytułu bezrobocia. Umowy i projekty umów z zakresu zabezpieczenia społecznego wyznaczają KUP jako organ właściwy realizujący, jako tzw. Instytucja Łącznikowa, prace związane z ustalaniem uprawnień z tytułu bezrobocia. Podobne wskazania znajdują się również w dokumentach rządowych jakimi są stanowiska negocjacyjne czy też Narodowy Program Przygotowania do Członkostwa.
7. Zaliczenie okresu zatrudnienia w b. Czechosłowacji i b. NRD do „okresu uprawniającego do zasiłku” (w praktyce do zasiłku przedemerytalnego).
W obecnym stanie prawnym (na podst. Art. 73 a) okres ten zaliczany jest do uprawnień pracowniczych. Pracownicy ci delegowani byli do pracy za pośrednictwem ówczesnych urzędów wojewódzkich, na podstawie umów i porozumień międzynarodowych. Strona czechosłowacka i czechosłowacka przekazywała do Polski składkę na ubezpieczenie społeczne na konto centrali Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, podatek od wynagrodzeń do budżetu państwa oraz zryczałtowaną opłatę za każdą skierowaną osobę z tytułu tzw. kosztów rekrutacji i opieki, która wpływała na konta Ministerstwo Pracy i Polityki Społecznej i która stanowiła równoważnik dzisiejszych wpłat na Fundusz Pracy. Dlatego też zasadne jest wprowadzenie przepisu, który wprowadza obowiązek zaliczania okresu w b. Czechosłowacji i b. NRD do okresu uprawniającego do zasiłku. Jednocześnie w związku z faktem, iż umowy międzynarodowe w dziedzinie ubezpieczeń społecznych

oraz ustawa o emeryturach i rentach z FUS regulują sposób traktowania okresów zatrudnienia za granicą - skreślono w art. 73a stosowną część zdania dotyczącą tej kwestii.

8. Proponuje się dodanie w art. 57 w pkt 12 zapisu, że z Funduszu Pracy finansowane są oprócz wynagrodzenia wypłaconego osobom sprawującym nadzór nad odbywaniem przez absolwentów stażu u pracodawcy, także składki na ubezpieczenie społeczne (jeżeli wg obowiązujących przepisów wynika taki obowiązek). Potrzeba wprowadzenia tego przepisu wynika z dokonanych zmian w przepisach o ubezpieczeniu społecznym - obowiązku opłacania w określonych przypadkach składek na ubezpieczenia społeczne także od powyższego wynagrodzenia.

Szacuje się, że obowiązek opłacenia składek (w części obciążającej Fundusz Pracy) dotyczyć może rocznie tysiąca osób. Biorąc pod uwagę, że przysługujące tym osobom wynagrodzenie może wynosić 10% stypendium – koszt opłacenia tych składek wyniósłby około 90 tys. zł. Kwota ta nie spowoduje dodatkowych skutków finansowych dla budżetu, natomiast spowoduje zmniejszenie liczby osób objętych aktywnymi formami (w ramach limitu środków na formy aktywne).

9. Projekt zawiera także szereg propozycji zmian o charakterze porządkowym i uściślającym mających na celu wyeliminowanie występujących niespójności oraz wątpliwości interpretacyjnych. Należą do nich przede wszystkim :
- a) zastąpienie wyrazów „dla młodzieży” oraz „dla dorosłych” wyrazami „ w systemie dziennym oraz w systemie wieczorowym lub zaocznym”. Zmiany te odnoszą się do absolwentów szkół i mają na celu dostosowanie nazewnictwa używanego w ustawie o zatrudnieniu i przeciwdziałaniu bezrobociu do stosowanego w przepisach o systemie oświaty oraz o szkolnictwie wyższym,
 - b) propozycje dotyczące art. 23 ust. 1 pkt 2 lit. a) oraz art. 23 ust. 4 – w których proponuje się dodanie wyrazów, że okresy te podlegają zaliczeniu do „365 dni” wymaganych do nabycia prawa do zasiłku dla bezrobotnych, pod warunkiem istnienia obowiązku opłacania składek na Fundusz Pracy lub jeżeli podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne i Fundusz Pracy stanowiła kwota wynosząca co najmniej najniższe wynagrodzenie,
 - c) zmiany dotyczące kompetencji i liczebności rad zatrudnienia. W związku z występującymi wątpliwościami i rozbieżnymi interpretacjami - proponuje się między innymi wprowadzenie (w art. 10 ust. 3a) przepisu stanowiącego, że przewodniczący rad zatrudnienia (marszałkowie i starostowie) – nie są członkami tych rad, choć im przewodniczą; Należy jednocześnie podkreślić, że rady zatrudnienia są organami opiniodawczo - doradczymi właśnie marszałków i starostów (a ich członkowie są przez nich powoływani), a więc nie spowoduje to ograniczenia ich uprawnień i kompetencji.
 - d) zamieszczenie przepisu o zakazie zawierania w ofertach zatrudnienia wymagań dyskryminujących kandydatów ze względu na płeć, wiek, narodowość, wyznanie itp.
 - e) wprowadzenie przepisu, że poradnictwo zawodowe prowadzą nie tylko powiatowe urzędy pracy, ale także centra informacji i planowania kariery zawodowej funkcjonujące (od 1.01.2000r.) przy wojewódzkich urzędach pracy ,

- f) dostosowanie zapisów dotyczących wypłacania zasiłków pogrzebowych dla pobierających zasiłki i świadczenia przedemerytalne do obecnie obowiązujących pojęć i przepisów,
- g) zamieszczenie brakującego przepisu dotyczącego powoływania i odwoływania Komendanta Głównego OHP. Do końca 1999 r. kwestie te uregulowane były w rozporządzeniu Rady Ministrów, które utraciło moc.
- h) dodanie przepisu nakładającego na samorządy województwa obowiązek realizowania, zgodnie z ich kompetencjami, zadań wynikających z międzynarodowych umów w zakresie zatrudnienia,

Dokonanie przesunięcia zadań i kompetencji w zakresie kontroli przestrzegania przepisów ustawy oraz udzielania przyrzeczeń i zezwoleń na pracę dla cudzoziemców w zasadzie nie powinno spowodować dodatkowych skutków finansowych dla budżetu, gdyż środki dla wojewodów na realizację tego zadania powinny pochodzić głównie z przesunięcia etatów i kwot przewidzianych na działalność powiatowych urzędów pracy (zmniejszenie zadań) oraz rezerwy etatów i środków na nowe zadania – wynikające ze zmiany przepisów. Na realizację przez wojewodów powyższych zadań powinno zostać przyznanych ok. 500 etatów. Inne propozycje zmian nie spowodują dodatkowych skutków finansowych dla Funduszu Pracy (budżetu państwa).

Projekt ustawy był przedmiotem uzgodnień międzyresortowych oraz opinii organizacji związkowych i organizacji pracodawców. Organizacje te pozytywnie zaopiniowały podstawowe zmiany zawarte w projekcie ustawy.

SEKRETARZ
KOMITETU INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ
Jacek Saryusz-Wolski

Sekr.Min. JSW / 45 / 2001 / DHP- rj

Warszawa, 9/01 .2001r.

Pani
Jolanta Rusiniak
p.o. Sekretarza Rady Ministrów

Opinia o zgodności projektu ustawy o zmianie ustawy o zatrudnieniu i przeciwdziałaniu bezrobociu, z prawem Unii Europejskiej, wyrażona na podstawie art. 2 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Komitecie Integracji Europejskiej (Dz. U. Nr 106, poz. 494) przez Sekretarza Komitetu Integracji Europejskiej, Ministra Jacka Saryusz-Wolskiego, działającego z upoważnienia Przewodniczącego Komitetu Integracji Europejskiej.

W związku z przedstawionym projektem ustawy (pismo nr RM-10-148-00; Nowy tekst II) uprzejmie informuję, że opinia o zgodności projektowanej nowelizacji ustawy z prawem Unii Europejskiej została wyrażona pismem z 13 listopada 2000 r. (pismo nr Sekr.Min. JSW/1790/2000/DHP-rj). Zmiany wprowadzone do nowej wersji projektu ustawy nie zmieniają konkluzji opinii.

W załączeniu przekazuję kopię opinii.

Z poważaniem,

SEKRETARZ
Komitetu Integracji Europejskiej

Jacek Saryusz-Wolski
Sekretarz/Tłanu

Do uprzejmej wiadomości:

Pan Longin Komołowski
Wiceprezes Rady Ministrów
Minister Pracy i Polityki Społecznej

**SEKRETARZ
KOMITET INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ**
Jacek Saryusz-Wolski

Sekt. Min. JSW/ *1790* /2000/DHP-rj

Warszawa, *13.11* 2000r.

Pan
Stanisław Marek Jaśkiewicz
Sekretarz Komitetu Ekonomicznego
Rady Ministrów

Opinia o zgodności projektu ustawy o zmianie ustawy o zatrudnieniu i przeciwdziałaniu bezrobociu, z prawem Unii Europejskiej, wyrażona na podstawie art. 2 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Komitecie Integracji Europejskiej (Dz. U. Nr 106, poz. 494) przez Sekretarza Komitetu Integracji Europejskiej, Ministra Jacka Saryusz-Wolskiego, działającego z upoważnienia Przewodniczącego Komitetu Integracji Europejskiej

W związku z przedstawionym projektem ustawy (pismo nr KERM-10-354-00),
pozwalam sobie wyrazić następującą opinię:

1. Projektowana ustawa wprowadza zmiany do ustawy z dnia 14 grudnia 1994 r. o zatrudnieniu i przeciwdziałaniu bezrobociu.
Wśród projektowanych zmian należy wskazać na postanowienia, zgodnie z którymi cudzoziemiec musi uzyskać zezwolenie na pracę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (projektowany art. 50 ustawy).
Projektowany art. 51 ust. 4 ustawy, zawiera delegację dla Ministra właściwego do spraw pracy, do określenia w drodze rozporządzenia przypadków, w których powierzenie wykonania pracy cudzoziemcowi jest dopuszczalne bez konieczności uzyskania zezwolenia. Z obowiązku tego zwolnieni są cudzoziemcy posiadający kartę stałego pobytu lub status uchodźcy w Rzeczypospolitej Polskiej.

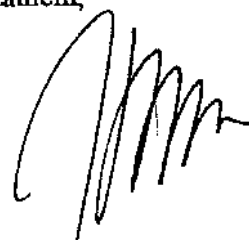
II. Zgodnie z art. 39 Traktatu Ustanawiającego Wspólnotę Europejską, swobodny przepływ pracowników oznacza zniesienie, wobec pracowników Państw Członkowskich Unii Europejskiej, wszelkiej dyskryminacji ze względu na obywatelstwo w dziedzinie zatrudnienia, płacy oraz innych warunków pracy. Oznacza to, iż obywatele Państw Członkowskich mają prawo do poszukiwania pracy oraz zatrudnienia na tych samych warunkach co obywatele państwa przyjmującego.

Zakres przedmiotowy tej swobody obejmuje prawo do podejmowania pracy, swobodnego przemieszczania się w tym celu w obrębie Wspólnoty, przebywania w jednym z Państw Członkowskich w celu wykonywania tam zawodu oraz pozostawania na terytorium tego państwa po ustaniu pracy.

III. Projektowana zmiana art. 50 ustawy, utrzymując w stosunku do obywateli Unii Europejskiej obowiązek uzyskania zezwolenia na pracę, mimo wprowadzenia w projektowanym art. 51 ust. 4 ustawy możliwości liberalizacji tych zasad, pozostaje niezgodna z art. 39 TWE.

IV. W konkluzji stwierdzam, iż projektowana ustawa o zmianie ustawy o zatrudnieniu i przeciwdziałaniu bezrobociu jest niezgodna z prawem Unii Europejskiej. Zgodnie z polskim stanowiskiem negocjacyjnym oraz NPPC, pełne wdrożenie ustawodawstwa wspólnotowego do ustawodawstwa polskiego w tym obszarze, nastąpi po uzyskaniu przez Polskę członkostwa w Unii Europejskiej.

Z poważaniem,

Do uprzejmej wiadomości:

Pan Longin Komołowski
Wiceprezes Rady Ministrów
Minister Pracy i Polityki Społecznej

Pouczenia

1. Niepotrzebne skreślić.
2. Przed udzieleniem odpowiedzi należy dokładnie zapoznać się z treścią poszczególnych rubryk wniosku.
3. Odpowiedzi należy udzielić na każde pytanie. W przypadku, gdy pytanie nie dotyczy osoby cudzoziemca, należy wpisać „NIE DOTYCZY”.
4. Kwestionariusz należy wypełnić czytelnie.
5. W przypadku nazwisk składających się z kilku członów należy pomiędzy nimi umieścić znak „/”.
6. W rubryce „Miejsce stałego zamieszkania za granicą” należy podać dokładny adres aktualnego miejsca zamieszkania, podając również nazwę kraju zamieszkania (nawę państwa)

Załącznik nr 2

Wojewoda

.....

Przyrzeczenie
wydania zezwolenia na wykonywanie pracy przez cudzoziemca na
terytorium Rzeczypospolitej Polskiej
nr: /

Na podstawie art. 50 ust. 1 ustawy z dnia 14 grudnia 1994r. o zatrudnieniu i przeciwdziałaniu bezrobociu (Dz. U. z 1997 r., Nr 25, poz. 128 ...) wydaję – nie wydaję*:

.....

.....

(nazwa pracodawcy i jego dokładny adres)

przyrzeczenie wydania zezwolenia na wykonywanie pracy w okresie od

do Panu (i)

.....

synowi-córce * (imię i nazwisko)
..... obywatelowi(ce)
(imię ojca) (obywatelstwo)

urodzonemu(nej) w dnia
(państwo i miejscowość) (data urodzenia)

legitymującemu(cej) się dokumentem paszportowym
(seria i numer)

na stałe zamieszkałemu(łej) w

.....

(dokładny adres)

W

(miejsce wykonywanie pracy – dokładny adres)

na stanowisku – wykonującemu pracę jako – pełniącemu funkcję*

.....

(charakter wykonywanej pracy)

Powierzenie wykonywania pracy cudzoziemcowi może nastąpić po wydaniu przez wojewodę zezwolenia na pracę.

Załącznik nr 3

Wojewoda

Dnia

.....

ZEZWOLENIE nr /.....**dla cudzoziemca na wykonywanie pracy na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej**

Na podstawie art. 50 ust. 1 ustawy z dnia 14 grudnia 1994 r. o zatrudnieniu i przeciwdziałaniu bezrobociu (Dz. U. z 1997r., Nr 25, poz. 128 wydaję zezwolenie na pracę dla:

Pana (i)
(imię i nazwisko)

obywatela(ki)
(obywatelstwo)

legitymującego(ej) się dokumentem paszportowym seria nr

Na wykonywanie pracy w
(nazwa pracodawcy i adres)

.....

.....

w charakterze
(stanowisko, rodzaj wykonywanej pracy, pełniona funkcja)

w okresie od do

posiadającego(ej) wizę pobytową z prawem do pracy – kartę czasowego pobytu*

nr wydaną przez
(organ, który wydał wizę pobytową z prawem do pracy lub kartę czasowego pobytu)

na okres od do

UZASADNIENIE**

Od niniejszej decyzji przysługuje odwołanie do Prezesa Krajowego Urzędu Pracy za moim pośrednictwem, w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji.

.....

.....
(pieczęć i podpis wojewody)

* Niepotrzebne skreślić

** Uzasadnienie stanowi integralną część decyzji w przypadku, gdy zezwolenie nie jest poprzedzone zapewnieniem.

Załącznik nr 5

Wojewoda

.....

**Przedłużenie ważności przyrzeczenia na wykonywanie pracy przez
cudzoziemca na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej
nr: /**

Na podstawie art. 50 ust. 1 ustawy z dnia 14 grudnia 1994r. o zatrudnieniu i przeciwdziałaniu bezrobociu (Dz. U. z 1997 r., Nr 25, poz. 128 ...) oraz w związku z decyzją nr / w sprawie zezwolenia na pracę wydaję:

.....

.....

(nazwa pracodawcy i jego dokładny adres)

przedłużenie ważności przyrzeczenia na wydanie zezwolenia na wykonywanie pracy w okresie od

..... do Panu (i)

synowi-córce * (imię i nazwisko)
..... obywatelowi(ce) (obywatelstwo)
(imię ojca)

urodzonemu(nej) w dnia
(państwo i miejscowość) (data urodzenia)

legitymującemu(cej) się dokumentem paszportowym
(seria i numer)

na stałe zamieszkałemu(łej) w

.....

(dokładny adres)

w

(miejsce wykonywanie pracy – dokładny adres)

na stanowisku – wykonującemu pracę jako – pełniącemu funkcję*

.....

(charakter wykonywanej pracy)

Powierzenie wykonywania pracy cudzoziemcowi może nastąpić po wydaniu przez wojewodę zezwolenia na pracę.

UZASADNIENIE **

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

Od niniejszej decyzji przysługuje odwołanie do Prezesa Krajowego Urzędu Pracy za moim pośrednictwem, w terminie 14 dni od dnia odebrania decyzji.

.....
(pieczęć okrągła)

.....
(data oraz pieczęć i podpis wojewody)

* Niepotrzebne skreślić.
** Uzasadnienie stanowi integralną część decyzji

Załącznik nr 6

Wojewoda

Dnia

.....

PRZEDŁUŻENIE ZEZWOLENIA nr..... /**dla cudzoziemca na wykonywanie pracy na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej**

Na podstawie art. 50 ust. 1 ustawy z dnia 14 grudnia 1994 r. o zatrudnieniu i przeciwdziałaniu bezrobociu (Dz. U. z 1997r., Nr 25, poz. 128) oraz w związku z decyzją nr w sprawie zezwolenia na wykonywanie pracy wydaję przedłużenie zezwolenia na pracę dla:

Pana (i)
(imię i nazwisko)

obywatela(ki)
(obywatelstwo)

legitymującego(ej) się dokumentem paszportowym seria nr

Na wykonywanie pracy w
(nazwa pracodawcy i adres)

.....

.....

w charakterze
(stanowisko, rodzaj wykonywanej pracy, pełniona funkcja)

w okresie od do

posiadającego(ej) wizę pobytową z prawem do pracy – kartę czasowego pobytu*

nr wydane przez
(organ, który wydał wizę pobytową z prawem do pracy lub kartę czasowego pobytu)

na okres od do

UZASADNIENIE **

Od niniejszej decyzji przysługuje odwołanie do Prezesa Krajowego Urzędu Pracy za moim pośrednictwem, w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji.

.....

.....
(pieczęć i podpis wojewody)

* Niepotrzebne skreślić

** Uzasadnienie stanowi integralną część decyzji w przypadku, gdy zezwolenie nie jest poprzedzone przyrzeczeniem.

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia określa szczegółowe zasady i tryb wydawania przez wojewodów przyrzeczeń i zezwoleń na wykonywanie przez cudzoziemców pracy na terytorium Polski.. Ponadto uregulowane zostały kwestie związane z przedłużaniem ważności przyrzeczeń i zezwoleń.

Zgodnie z projektem rozporządzenia :

- Decyzję w sprawie przyrzeczenia na wydanie cudzoziemcowi zezwolenia na wykonywanie pracy na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, wojewoda wydaje na pisemny wniosek pracodawcy lub organu upoważnionego

- Jeżeli praca ma być wykonywana przez cudzoziemca w innym województwie niż województwo, na którego terenie znajduje się siedziba pracodawcy, wojewoda wydaje decyzję w sprawie przyrzeczenia, po zasięgnięciu opinii wojewody właściwego ze względu na miejsce wykonywania pracy przez cudzoziemca.

- Przyrzeczenie wystawiane jest w trzech jednobrzmiących egzemplarzach, z których dwa otrzymuje pracodawca, w tym jeden przeznaczony jest dla cudzoziemca.

- Wojewoda wydaje cudzoziemcowi zezwolenie na pracę, po przedstawieniu przez cudzoziemca przyrzeczenia oraz wizej pobytowej z prawem do pracy lub karty czasowego pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej

- Zezwolenie wydawane jest na okres określony w przyrzeczeniu, nie dłuższy jednak niż okres ważności wizej pobytowej z prawem do pracy bądź karty czasowego pobytu.

- Pracodawca może powierzyć cudzoziemcowi wykonywanie pracy po uzyskaniu i przedstawieniu przez niego zezwolenia na wykonywanie pracy.

- Jeżeli zakończenie pracy nastąpiło przed upływem okresu, na który cudzoziemcowi zostało wydane zezwolenie, pracodawca jest zobowiązany niezwłocznie, nie później jednak niż w ciągu trzech dni, zawiadomić o tym pisemnie wojewodę, który to zezwolenie wydał.

- W przypadku, gdy cudzoziemiec otrzymał wizę pobytową z prawem do pracy lub kartę czasowego pobytu na podstawie odrębnych przepisów, wojewoda wydaje decyzję w sprawie zezwolenia na pracę na pisemny wniosek pracodawcy.

- Wojewoda na wniosek pracodawcy może przedłużyć okres ważności wydanego przyrzeczenia i zezwolenia na pracę cudzoziemca..

- W przypadku, gdy cudzoziemiec posiada obowiązującą wizę pobytową z prawem do pracy lub kartę czasowego pobytu wojewoda, na pisemny wniosek pracodawcy, wydaje decyzję w sprawie przedłużenia zezwolenia na pracę dla cudzoziemca.

Projekt
15.01.2001

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA PRACY I POLITYKI SPOŁECZNEJ

z dnia 2001 r.

w sprawie możliwości wykonywania pracy przez cudzoziemca na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej bez konieczności uzyskania zezwolenia wojewody .

Na podstawie art. 51 ust. 4 ustawy z dnia 14 grudnia 1994 r. o zatrudnieniu i przeciwdziałaniu bezrobociu (Dz. U. z 1997 r. Nr 25, poz. 128, Nr 28, poz. 153, Nr 41, poz. 255, Nr 63, poz. 403, Nr 93, poz. 569, Nr 107, poz. 692, Nr 121, poz. 770 i Nr 123, poz. 776, z 1998 r. Nr 66, poz. 431, Nr 106, poz. 668, Nr 108, poz. 684, Nr 137, poz. 887 i Nr 162, poz. 1112, 1118 i 1126 , z 1999 r. Nr 60, poz. 636 oraz z 2000 r. Nr 12, poz. 136 , Nr 31, poz. 384, Nr 48, poz. 550, Nr 70, poz. 820, Nr 106, poz. 1118, Nr 122, poz. 1323 i Nr .., poz. ...) zarządza się, co następuje:

§ 1

Wykonywanie pracy na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej bez konieczności uzyskania zezwolenia wojewody jest dopuszczalne w przypadku :

- 1) prowadzenia szkoleń i udziału w stażach zawodowych oraz programach doradczych realizowanych w ramach programów Unii Europejskiej,
- 2) nauczycieli języków obcych lub prowadzących zajęcia w językach obcych, wykonujących pracę w ramach umów i porozumień międzynarodowych realizowanych przez ministra właściwego do spraw oświaty i wychowania,
- 3) cudzoziemców w stosunku do których umowy i porozumienia międzynarodowe dopuszczają wykonywanie pracy bez zezwolenia na pracę,
- 4) członków sił zbrojnych oraz personelu cywilnego wykonującego pracę w ramach Korpusu Traktatu Północnoatlantyckiego,
- 5) stałych korespondentów zagranicznych środków masowego przekazu wykonujących działalność prasową, radiową, telewizyjną, filmową i fotograficzną, którym przyznana została akredytacja wydana na podstawie odrębnych przepisów przez ministra właściwego do spraw zagranicznych,
- 6) cudzoziemców wykonujących usługi artystyczne, indywidualnie lub w zespołach, trwające do 30 dni w roku kalendarzowym,
- 7) studentów studiów dziennych odbywanych w Polsce – przez okres nie przekraczający 3 miesięcy w czasie wakacji,

- 8) kierowców zatrudnionych w międzynarodowym transporcie towarowym lub osobowym u pracodawcy posiadającego siedzibę za granicą jeżeli:
 - a) pojazd jest zarejestrowany w tym państwie, w którym pracodawca ma swoją siedzibę,
 - b) pojazd jest zarejestrowany w Polsce w związku z wykonywaniem pracy w liniowym ruchu autobusowym,
- 9) cudzoziemców, którzy zachowując miejsce stałego pobytu za granicą zostają delegowani na terytorium Polski przez pracodawcę zagranicznego, na okres nie przekraczający 3 miesięcy, w celu:
 - a) wykonywania prac montażowych i konserwacyjnych lub naprawy dostarczonych , kompletnych technologicznie urządzeń lub maszyn używanych w procesie produkcji,
 - b) dokonania odbioru zamówionych urządzeń, maszyn lub innych produktów wykonanych przez producenta mającego siedzibę w Polsce lub w celu otrzymania instrukcji w zakresie ich obsługi,
 - c) montażu i demontażu stoisk targowych oraz nadzoru technicznego nad nimi dla pracodawcy mającego siedzibę za granicą,
- 10) cudzoziemców, którzy zachowując miejsce stałego pobytu za granicą wygłaszają okazjonalne wykłady, referaty lub prezentacje o szczególnej wartości naukowej lub artystycznej.

§ 2.

Traci moc rozporządzenie Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 9 września 1997 r. w sprawie zatrudnienia lub powierzenia innej pracy zarobkowej cudzoziemcowi bez konieczności uzyskania zezwolenia i zgody dyrektora wojewódzkiego urzędu pracy (Dz. U. Nr 109, poz. 710 , z 1998 r. Nr 106, poz. 668 i z 1999 r. Nr 111, poz. 1305).

§ 3.

Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2002 r.

MINISTER PRACY
I POLITYKI SPOŁECZNEJ

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia określa przypadki możliwości wykonywania pracy przez cudzoziemców nie posiadających karty stałego pobytu lub statusu uchodźcy w RP.

Proponuje się aby prawo takie przysługiwało w przypadku :

- 1) prowadzenia szkoleń i udziału w stażach zawodowych oraz programach doradczych realizowanych w ramach programów Unii Europejskiej,
- 2) nauczycieli języków obcych lub prowadzących zajęcia w językach obcych, wykonujących pracę w ramach umów i porozumień międzynarodowych realizowanych przez ministra właściwego do spraw oświaty i wychowania,
- 3) cudzoziemców w stosunku do których umowy i porozumienia międzynarodowe dopuszczają wykonywanie pracy bez zezwolenia na pracę,
- 4) członków sił zbrojnych oraz personelu cywilnego wykonującego pracę w ramach Korpusu Traktatu Północnoatlantyckiego,
- 5) stałych korespondentów zagranicznych środków masowego przekazu wykonujących działalność prasową, radiową, telewizyjną, filmową i fotograficzną, którym przyznana została akredytacja wydana na podstawie odrębnych przepisów przez ministra właściwego do spraw zagranicznych,
- 6) cudzoziemców wykonujących, indywidualnie lub w zespołach, usługi artystyczne trwające do 30 dni w roku kalendarzowym,
- 7) studentów studiów dziennych odbywanych w Polsce – przez okres nie przekraczający 3 miesięcy w czasie wakacji,
- 8) kierowców zatrudnionych w międzynarodowym transporcie towarowym lub osobowym u pracodawcy posiadającego siedzibę za granicą jeżeli:
 - a) pojazd jest zarejestrowany w tym państwie, w którym pracodawca ma swoją siedzibę,
 - b) pojazd jest zarejestrowany w Polsce w związku z wykonywaniem pracy w liniowym ruchu autobusowym,
- 9) cudzoziemców, którzy zachowując miejsce stałego pobytu za granicą zostają delegowani na terytorium Polski przez pracodawcę zagranicznego, na okres nie przekraczający 3 miesięcy, w celu:
 - a) wykonywania prac montażowych i konserwacyjnych lub naprawy dostarczonych , kompletnych technologicznie urządzeń lub maszyn używanych w procesie produkcji,
 - b) dokonania odbioru zamówionych urządzeń, maszyn lub innych produktów wykonanych przez producenta mającego siedzibę w Polsce lub w celu otrzymania instrukcji w zakresie ich obsługi,
 - c) montażu i demontażu stoisk targowych oraz nadzoru technicznego nad nimi dla pracodawcy mającego siedzibę za granicą,
- 10) cudzoziemców, którzy zachowując miejsce stałego pobytu za granicą wygłaszają okazjonalne wykłady, referaty lub prezentacje o szczególnej wartości naukowej lub artystycznej.

Rozporządzenie nie spowoduje skutków finansowych dla budżetu państwa.

Projekt
15.01.01

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA PRACY I POLITYKI SPOŁECZNEJ

z dnia 2001 r.

w sprawie określenia przypadków, w których wojewoda wydaje przyrzeczenie i zezwolenie na pracę cudzoziemca bez względu na sytuację na lokalnym rynku pracy i ustalone kryteria.

Na podstawie art. 51 ust. 5 ustawy z dnia 14 grudnia 1994 r. o zatrudnieniu i przeciwdziałaniu bezrobociu (Dz. U. z 1997 r. Nr 25, poz. 128, Nr 28, poz. 153, Nr 41, poz. 255, Nr 63, poz. 403, Nr 93, poz. 569, Nr 107, poz. 692, Nr 121, poz. 770 i Nr 123, poz. 776, z 1998 r. Nr 66, poz. 431, Nr 106, poz. 668, Nr 108, poz. 684, Nr 137, poz. 887 i Nr 162, poz. 1112, 1118 i 1126, z 1999 r. Nr 60, poz. 636 oraz z 2000 r. Nr 12, poz. 136, Nr 31, poz. 384, Nr 48, poz. 550, Nr 70, poz. 820, Nr 106, poz. 1118, Nr 122, poz. 1323 i Nr ..., poz. ...) zarządza się, co następuje:

§ 1.

Wojewoda wydaje pracodawcy przyrzeczenie udzielenia zezwolenia na pracę cudzoziemca, bez względu na sytuację na lokalnym rynku pracy i ustalone kryteria w przypadku :

- 1) cudzoziemców będących obywatelami państw członkowskich Unii Europejskiej, którzy mają wykonywać pracę na kluczowych stanowiskach, z uwzględnieniem zasad określonych w art. 52 Układu Europejskiego, ustanawiającego stowarzyszenie między Rzeczpospolitą Polską z jednej strony, a Wspólnotami Europejskimi i ich Państwami członkowskimi, z drugiej strony, sporządzonego w Brukseli w dniu 16 grudnia 1991 r. (Dz. U. z 1994 r. Nr 11, poz. 38),
- 2) członków rodzin pracowników przedstawicielstw dyplomatycznych, urzędów konsularnych i organizacji międzynarodowych wykonujących w Polsce pracę w ramach umów i porozumień międzynarodowych,
- 3) lekarzy i lekarzy stomatologów, którzy są absolwentami polskich uczelni medycznych, odbywających w publicznych zakładach opieki zdrowotnej wymagane staże zawodowe.

§ 2.

Cudzoziemcom, o których mowa w § 1, wojewoda udziela zezwolenia na pracę pod warunkiem, że cudzoziemiec posiada wizę pobytową z prawem do pracy lub kartę czasowego pobytu.

§ 3.

Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2002 r.

MINISTER PRACY
I POLITYKI SPOŁECZNEJ

UZASADNIENIE

Rozporządzenie określa, wyjątki od ogólnej wynikającej z ustawy o zatrudnieniu i przeciwdziałaniu bezrobociu zasady, że wydawanie przyrzeczenia i zezwolenia na wykonywanie pracy przez cudzoziemców, jest uzależnione od sytuacji na lokalnym rynku pracy i kryteriów ustalonych przez wojewodę.

Proponuje się, aby wojewoda wydawał przyrzeczenie na wydanie zezwolenia na wykonywanie pracy przez cudzoziemca (bez względu na sytuację na lokalnym rynku pracy oraz ustalone kryteria) w przypadku :

- cudzoziemców będących obywatelami państw członkowskich Unii Europejskiej, którzy mają wykonywać pracę na kluczowych stanowiska, z uwzględnieniem zasad określonych w art. 52 Układu Europejskiego, ustanawiającego stowarzyszenie między Polską z jednej strony, a Wspólnotami Europejskimi i ich Państwami członkowskimi, z drugiej strony,
- członków rodzin pracowników przedstawicielstw dyplomatycznych, urzędów konsularnych i organizacji międzynarodowych wykonujących w Polsce pracę w ramach umów i porozumień międzynarodowych,
- lekarzy i lekarzy stomatologów, którzy są absolwentami polskich uczelni medycznych, odbywających w publicznych zakładach opieki zdrowotnej wymagane staże zawodowe.

Rozporządzenie nie spowoduje negatywnych skutków budżetowych.

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Druk nr 2801
Warszawa, 15 lutego 2001 r. *)

III kadencja

Pan
Maciej Płażyński
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. niżej podpisani posłowie wnoszą projekt ustawy:

- o zmianie ustawy o zatrudnieniu i przeciwdziałaniu bezrobociu.

Do reprezentowania wnioskodawców upoważniamy posła Piotra Ikonowicza.

(-) Stanisław Brzózka; (-) Dariusz Grabowski; (-) Piotr Ikonowicz;
(-) Tomasz Karwowski; (-) Janina Kraus; (-) Ryszard Matusiak;
(-) Kazimierz Milner; (-) Bogdan Pęk; (-) Mirosław Pietrewicz; (-) Leszek Piotrowski; (-) Lesław Podkański; (-) Ryszard Smolarek (-) Ryszard Stanibula; (-) Lech Szymańczyk (-) Stanisław Żelichowski.

*) W dniu 2 kwietnia 2001 r. dostarczono opinię Konfederacji Pracodawców Polskich.

Ustawa

z dnia

o zmianie ustawy o zatrudnieniu i przeciwdziałaniu bezrobociu

Art. 1

W ustawie z dnia 14 grudnia 1994 r. o zatrudnieniu i przeciwdziałaniu bezrobociu (Dz. U. z 1997 r. Nr 25, poz. 128, Nr 28, poz. 153, Nr 41, poz. 255, Nr 63, poz. 403, Nr 93, poz. 569, Nr 107, poz. 692, Nr 121, poz. 770, Nr 123, poz. 776, z 1998 r. Nr 66, poz. 431, Nr 106, poz. 668, Nr 108, poz. 684, Nr 137, poz. 887, Nr 162, poz. 1112, poz. 1118 i poz. 1126, z 1999 r. Nr 60, poz. 636, z 2000 r. Nr 12, poz. 136, Nr 31, poz. 384, Nr 48, poz. 550, Nr 70, poz. 820, Nr 106, poz. 1118, Nr 122, poz. 1323) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 37l w ust. 1 wyrazy „nie zalicza się okresu” zastępuje się wyrazami „zalicza się okres”,
- 2) w art. 37n:
 - a) w ust. 1 wyrazy „ust. 2” zastępuje się wyrazami „ust. 2 i 3”,
 - b) w ust. 2 na końcu zdania dodaje się przecinek i wyrazy „z zastrzeżeniem ust. 3”,
 - c) dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Nie powoduje zawieszenia prawa do pobierania zasiłku przedemerytalnego lub świadczenia przedemerytalnego:

 - 1) podjęcie w okresie 3 miesięcy od dnia nabycia prawa do zasiłku przedemerytalnego lub świadczenia przedemerytalnego – zatrudnienia, innej pracy zarobkowej, a także odpłatne wykonywanie pracy w zarządach, w radach nadzorczych, komisjach i innych stanowiących organach osób prawnych, jeżeli dochody z tych źródeł nie przekraczają miesięcznie połowy najniższego wynagrodzenia,
 - 2) osiąganie dochodów podlegających opodatkowaniu podatkiem dochodowym od osób fizycznych, z innych źródeł niż określone w pkt. 1.”

Art. 2

Ustawa wchodzi w życie 14 dni od dnia ogłoszenia, z mocą od 1 stycznia 2001 r.

UZASADNIENIE

Przedstawiony projekt nowelizacji ustawy o zatrudnieniu i przeciwdziałaniu bezrobociu nie rodzi skutków dla budżetu państwa i dla budżetów samorządowych i jest zgodny z prawem Unii Europejskiej. Jest on podyktowany niewielką wysokością zasiłków przedemerytalnych, które rosą wolniej niż koszty utrzymania. Osoby pobierające zasiłki przedemerytalne zachowują z reguły zdolność do pracy mają duże doświadczenie zawodowe i mogą jeszcze w znacznej mierze przyczynić się do rozwoju kraju. Zamknięcie im możliwości dorabiania do skąpych zasiłków było decyzją niesprawiedliwą i w żadnym stopniu nie przyczyniło się do ograniczenia bezrobocia.

Warszawa, dnia 5 marzec 2001 r.

Pan
Maciej Płażyński
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Opinia
w sprawie zgodności poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy o
zatrudnieniu i przeciwdziałaniu bezrobociu
z prawem Unii Europejskiej

Na podstawie art. 31 ust. 7 uchwały Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 30 lipca 1992 r. - Regulamin Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej (M.P. z 1998 r. Nr 44, poz. 618 z późn. zmianami) sporządza się następującą opinię:

1. Przedmiot projektu ustawy

Przedłożony do zaopiniowania poselski projekt ustawy o zmianie ustawy z dnia 14 grudnia 1994 r. o zatrudnieniu i przeciwdziałaniu bezrobociu (Dz.U. z 1997 r., Nr 25, poz. 128 ze zmianami) ma na celu dokonanie zmiany art. 371 i 37n ustawy, które zmierzają do: zaliczenia okresu aktualnie pobieranego zasiłku do okresu uprawniającego do pobierania zasiłku przedemerytalnego lub świadczenia przedemerytalnego oraz nie zawieszania prawa do pobierania zasiłku przedemerytalnego lub świadczenia przedemerytalnego w przypadku zaistnienia określonych w projekcie ustawy okoliczności.

2. Stan prawa wspólnotowego materii objętej projektem

Prawo wspólnotowe pozostawia kompetencji państw członkowskich uregulowanie w ich prawie krajowym zasad pobierania zasiłku przedemerytalnego lub świadczenia przedemerytalnego.

Problematyki bezrobocia dotyczy zalecenie Rady Nr 92/442/EWG z dnia 27 lipca 1992 r. o zbieżności celów i polityk w zakresie ochrony społecznej (OJ L 245). Zalecenie to formułuje ogólny postulat - skierowany do państw członkowskich UE - podjęcia działań z zakresu ochrony społecznej, w tym

bezrobocia. W tym celu państwa członkowskie powinny podjąć działania zmierzające do zapewnienia minimalnych środków finansowych osobom bezrobotnym oraz wprowadzić mechanizmy zmierzające do zwalczania bezrobocia. Zaznaczyć należy, że we wspólnotowym porządku prawnym zalecenia nie są wiążące dla państw członkowskich UE

3. Układ Europejski

Żadne z postanowień Układu ustanawiającego stowarzyszenie Polski ze Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi (Układ Europejski) nie dotyczą przedmiotu projektowanych zmian.

4. Analiza przepisów projektu pod kątem ustalonego stanu prawa wspólnotowego i postanowień Układu Europejskiego

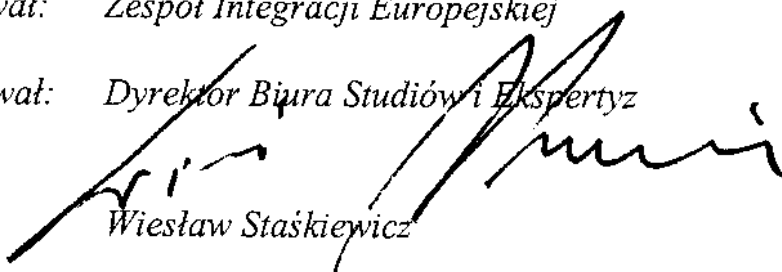
Zakres przedmiotowy proponowanych zmian w ustawie o zatrudnieniu i przeciwdziałaniu bezrobociu nie jest objęty przepisami prawa wspólnotowego ani postanowieniami Układu Europejskiego.

5. Konkluzje:

Omawiany projekt nowelizacji ustawy nie jest objęty zakresem obowiązującego prawa wspólnotowego.

Opracował: Zespół Integracji Europejskiej

Akceptował: Dyrektor Biura Studiów i Ekspertyz

Wiesław Staśkiewicz

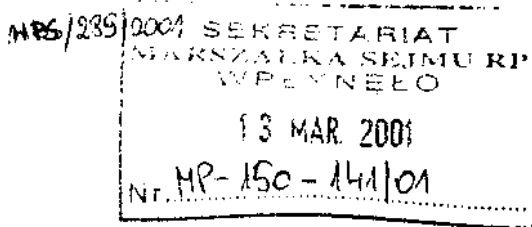
Deskrytory bazy Rex: Unia Europejska, bezrobocie, polityka socjalna.

OGÓLNOPOLSKIE POROZUMIENIE ZWIĄZKÓW ZAWODOWYCH

00-924 Warszawa, ul. Kopernika 36/40 tel. centr. 826-02-31, 826-92-41, fax 826-51-02

12 marca 2001r.

Szanowny Pan

Maciej PŁAŻYŃSKI

Marszałek Sejmu

Rzeczypospolitej Polskiej

Dot: pisma MG-4-2001 z dnia 28 lutego 2001r. w sprawie poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy o zatrudnieniu i przeciwdziałaniu bezrobociu, z prośbą o wyrażenie opinii.

Pragniemy poinformować Pana Marszałka, że działając na podstawie art.191 ust.1 pkt.4 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej w związku z art.31 ust.1 ustawy z dnia 1 sierpnia 1997 roku o Trybunale Konstytucyjnym /Dz.U.Nr.102, poz.643; z późn.zm./ - **Rada Ogólnopolskiego Porozumienia Związków Zawodowych – skierowała pod koniec lutego br. wnioski do Trybunału Konstytucyjnego stwierdzenie niezgodności: art.4 pkt.6 litera a oraz pkt.7 litera c ustawy z dnia 22 grudnia 2000r. o zmianie ustawy – Karta Nauczyciela, ustawy o gospodarowaniu nieruchomościami rolnymi Skarbu Państwa, ustawy o oznaczaniu wyrobów znakami skarbowymi akcyzy, ustawy o zatrudnieniu i przeciwdziałaniu bezrobociu oraz ustawy o zmianie niektórych ustaw związanych z funkcjonowaniem administracji publicznej / Dz.U.Nr.122, poz.1323/ z art.2 , 88 ust.1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej.**

UZASADNIENIE

Kwestionowane przepisy wyżej wymienionej ustawy wprowadziły istotne zmiany w ustawie z dnia 14 grudnia 1994r. o zatrudnieniu i przeciwdziałaniu bezrobociu /Dz.U.z 1997r. Nr.25, poz.128; z późn.zm./.

Artykuł 4 pkt.6 litera a znowelizował przepis art.37 L ust.1 tej ustawy, który stanowił, że do okresu uprawniającego do zasiłku przedemerytalnego lub świadczenia przedemerytalnego zaliczało się okres aktualnie pobieranego zasiłku dla bezrobotnych.

Na podstawie tego artykułu regulą było, że pracodawca stojący przed dylematem redukcji pracowników, w pierwszej kolejności zwalniał osoby w starszym wieku, którym przysługiwało prawo do zasiłku dla bezrobotnych i które w okresie jego pobierania nabywały prawo do zasiłku czy świadczenia przedemerytalnego.

Nowelizacja art.37 L ust.1 ustawy o zatrudnieniu i przeciwdziałaniu bezrobociu pozbawiła osoby, o których mowa wyżej, możliwości nabycia uprawnień do zasiłku lub świadczenia przedemerytalnego. Po nowelizacji ustawy zdanie do średnika brzmi: „do okresu uprawniającego do zasiłku przedemerytalnego lub świadczenia przedemerytalnego nie zalicza się okresu aktualnie pobieranego zasiłku”.

Artykułem 4 pkt.7 litera c znowelizowano art.37 n ust.3 ustawy o zatrudnieniu i przeciwdziałaniu bezrobociu w ten sposób, że skreślono ust.3. W konsekwencji pozbawiono

osoby uprawnione do zasiłku przedemerytalnego lub świadczenia przedemerytalnego możliwości osiągania dochodów nie przekraczających połowy najniższego wynagrodzenia. Uchylony przepis brzmiał: „Nie powoduje zawieszenia prawa do pobierania zasiłku przedemerytalnego lub świadczenia przedemerytalnego: 1/ podjęcie po okresie 3 miesięcy od dnia nabycia prawa do zasiłku przedemerytalnego lub świadczenia przedemerytalnego – zatrudnienia, innej pracy zarobkowej, a także odpłatne wykonywanie pracy w zarządach, w radach nadzorczych, komisjach i innych stanowiących organach osób prawnych, jeżeli dochody z tych źródeł nie przekraczają miesięcznie połowy najniższego wynagrodzenia, 2/ osiąganie dochodów podlegających opodatkowaniu podatkiem dochodowym od osób fizycznych, z innych źródeł niż określone w pkt.1.”

Dziennik Ustaw Nr.122 z dnia 31 grudnia 2000r. został udostępniony w połowie stycznia 2001 roku. Znowelizowana ustawa obowiązuje od dnia 1 stycznia br. Osoby które wykonywały pracę zgodnie z uchylonym ust.3 nie miały wiedzy i pozbawione zostały w czasie możliwości rozwiązania umów. Konsekwencją tego stanu rzeczy jest zawieszenie im prawa do zasiłku przedemerytalnego lub świadczenia przedemerytalnego.

Wprowadzone zmiany naruszają przepis art.2 Konstytucji, który gwarantuje, że Rzeczpospolita Polska jest demokratycznym państwem prawnym, które urzeczywistnia zasady sprawiedliwości społecznej.

Z zasady demokratycznego państwa prawnego wynika ochrona praw nabytych jako jednego z elementów składowych zasady zaufania obywatela do państwa i do stanowiącego przezeń prawa. Zasada ochrony praw nabytych zakazuje arbitralnego znoszenia lub ograniczania praw podmiotowych przysługujących jednostce. Odstąpienie od zasady ochrony praw nabytych jest dopuszczalne w szczególnych okolicznościach, które przy nowelizowaniu przedmiotowej ustawy nie występowały. Ustawodawca nie przedstawił żadnego uzasadnienia konieczności znowelizowania ustawy. Ingerując w prawa nabyte, prawodawca powinien umożliwić zainteresowanym dostosowanie się do nowej sytuacji, w szczególności poprzez wprowadzenie odpowiedniego *vacatio legis*. Ustawodawca nie miał żadnych racjonalnych przesłanek do podejmowania decyzji zaskakującej adresatów, która pokrzywdziła i tak już krzywdzoną grupę społeczną osób pobierających zasiłek lub świadczenia przedemerytalne.

Zaskarżona ustawa nie tylko że pozbawiła obywateli odpowiedniego *vacatio legis*, ale również naruszyła art.88 ust.1 Konstytucji RP. Zgodnie z tym artykułem warunkiem wejścia w życie ustaw jest ich ogłoszenie. Kwestionowane we wniosku przepisy zostały ogłoszone w Dzienniku Ustaw datowanym 31 grudnia 2000r., który jednak faktycznie stał się dostępny dla adresatów w połowie stycznia 2001r. Znowelizowana ustawa zaś weszła w życie w dniu 1 stycznia br. Można śmiało powiedzieć, że sposób publikacji przepisów ustawy naruszył również zasadę *lex retro non agit*.

Mając na uwadze fakt, iż wniosek ten nie będzie przedmiotem rychłego rozpatrzenia przez Trybunał Konstytucyjny, OPZZ postanowił działać dwutorowo. Ponieważ obecnie w Sejmie RP trwają prace nad nowelizacją ustawy o zatrudnieniu i przeciwdziałaniu bezrobociu, postanowiliśmy zgłosić, za pośrednictwem naszych posłów, odpowiednie poprawki do wspomnianej ustawy, aby uregulować ten problem. Dlatego też z pełną aprobatą przyjmujemy inicjatywę poselską i w pełni akceptujemy zaproponowane rozwiązania.

Z poważaniem

Wiceprzewodniczący OPZZ
Ryszard LEPIK

KONFEDERACJA PRACODAWCÓW POLSKICH

KPP/414/04.01

Warszawa, dnia 02.04.2001r.

Szanowny Pan
 Maciej Płażyński
 Marszałek Sejmu
 Rzeczypospolitej Polskiej

MP-150-142/01
 Szanowny Panie Marszałku,

W odpowiedzi na Pana pismo Ldz. MG-4-2001 z dnia 6 marca 2001r. w sprawie *poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy o zatrudnieniu i przeciwdziałaniu bezrobociu*, Konfederacja Pracodawców Polskich zgłasza następujące uwagi do w/w projektu ustawy:

Proponujemy, aby projekt odrzucić.

Za powyższym stanowiskiem przemawiają następujące fakty:

- 1) przepisy, wobec których zgłoszono zamiar nowelizacji w obecnej treści obowiązują dopiero od 1 stycznia 2001 roku, zatem propozycja ich zmiany po tak krótkim okresie obowiązywania narusza podstawową zasadę demokratycznego państwa prawa, która polega na stałości obowiązującego prawa,
- 2) uzasadnienie projektu podaje fałszywe informacje, iż nowelizacja nie rodzi skutków finansowych dla budżetu państwa oraz budżetów samorządów, kiedy należy stwierdzić, że skutki finansowe projektu są trudne do oszacowania, np. w przypadku powrócenia do starego brzmienia przepisów należy się liczyć ze zwalnianiem pracowników i zatrudnianiem za niższe wynagrodzenie osób posiadających uprawnienia do zasiłku przedemerytalnego,
- 3) twierdzenie autorów projektu, że nowa treść przepisów obowiązujących od stycznia 2001 roku nie wpłynęła na zmniejszenie bezrobocia, co było jednym z celów poprzedniej zmiany, ze względu na krótki (niespełna trzymiesięczny) okres obowiązywania nowych przepisów jest niemiarodajne.

W związku z powyższym uznajemy, iż przedstawiony projekt nie powinien zostać skierowany do dalszej drogi legislacyjnej.

Z poważaniem

Wojciech Komowski
 Prezydent
 Konfederacji Pracodawców Polskich

Tłoczono z polecenia Marszałka Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej

Skierowano do druku 17 kwietnia 2001 r.

Cena - 0,48zł + 22% VAT

